Евангелие според Йоан

24 библейски изучавания за малки групи
с бележки за водещия

Български християнски
студентски съюз

2018

Съдържание

Въведение Йоан 1:1–18.....5
1. Ела и виж - Йоан 1:29-51.....7
2. Вино и бич - Йоан 2:1-25.....9
3. Разговор в нощта - Йоан 3:1-21.....15
4. Йоановото свидетелство - Йоан 1:19-28; 3:22-35.....19
5. Разговор при кладенеца - Йоан 4:1-42.....23
6. Изцеление и процес - Йоан 5:1-30.....27
7. Хлябът на живота - Йоан 6:1-59.....31
8. Светлината на света - Йоан 8:12-51.....34
9. Свидетелството на слепородения - Йоан 9.....37
10. Аз Съм Добрият пастир - Йоан 10:1-30.....39
11. Аз Съм възкресението и живота - Йоан 11.....43
11. Исус е Цар - Йоан 12:1-9.....47
13. Последното предизвикателство - Йоан 12:20-50.....49
14. Общност на обич - Йоан 11:1-38.....51
15. Утеха за учениците - Йоан 14:1-31.....53
16. Пребъдване в Исус - Йоан 15:1-17.....55
17. Божият Дух - Йоан 15:26-16:15.....57
18. Молитвата на Исус - Йоан 17:1-26.....59
19. Кого търсите? - Йоан 18:1-40.....61
20. Свърши се! - Йоан 19:1-42.....63
21. Възкресението на Исус - Йоан 20:1-31.....65
22. Призив към учениците - Йоан 21:1-25.....67
Заключение: “Аз Съм” и 7-те знамения.....69

Въведение
Йоан 1:1–18

Въведение:

Евангелието на Йоан е написано от последовател на Исус - Йоан, син на Заведей. Той е бил очевидец на живота, смъртта и възкресението на Исус и е бил един от най-близките и най-доверени приятели на Исус. Господ го нарече син на гръмотевица. След възкресението и възнесението на Исус, Йоан прекарва много години в Йерусалим, като свидетелства за Исус и многократно страда за това свидетелство. Традицията заявява, че по-късно Йоан се премества в град Ефес в Мала Азия, където се грижи за църквата и продължава да свидетелства за живота, открит в Исус. В края на живота си, в началото на 90-те години (на първия век), записва свидетелството си за Исус в евангелието на Йоан. (Имаме фрагменти от копия на това евангелие, които датират от началото на II-ри век!)

В края на евангелието (Йоан 20:30-31) той споделя защо е написал тази книга.

1. Каква казва той, че е целта за написването на тази книга? Ако това е истина, какво очаквате да намерите в книгата на Йоан, докато я изучаваме заедно?

2. Как би могло изучаването на тази книга да ви помогне лично? Как би могло да ви помогне, когато търсите начини да свидетелствате на своите приятели и колеги?

Прочетете Йоан 1:1-18

3. Йоан започва като говори за Словото. Защо според вас той използва понятието „Слово“, за да говори за Исус?[1]

4. Гледайки целия пасаж, какво научаваме за Словото? Какво ни разкрива текстът за Исус и за света?[2]

5. Един от най-големите контрасти в този пасаж е между тъмнината и светлината. Какво научаваме за всяка от тях в тези стихове? Какво повече ни разкрива това за Исус и за света?[3]

6. Според тези стихове какви специфични аспекти на Бога и Божия характер ни се разкриват чрез Исус?

7. В средата на този страхотен пасаж е записано обещанието и твърдението, че „на всички, които Го приеха... се даде правото да станат Божии деца.“ Какво разбирате за това какво означава човек да Го приеме?

8. Какво означава човек да стане Божие дете? Защо това са добри вести?

9. Защо не всички Го разпознават и приемат? Защо това е важно?

10. В този пасаж има още един главен герой - Йоан Кръстител. Какво е важно за неговия живот и служение? Защо апостол Йоан говори за Йоан Кръстител в тези начални стихове?

11. Ние също сме изпратени от Бога да сме свидетели за Исус. Използвайки идеите и понятията, които изучавахме в този пасаж, какво можете да кажете на другите за личността на Исус и за добрите новини? (Упражнете споделянето на Благата вест един с друг.)

12. Коя една идея или представа за Исус и Евангелието от този пасаж трябва да помните тази седмица? Как ще ви въздейства тази истина тази седмица?

Молитва: прекарайте известно време в молитва, за да повярвате и приемете дълбоко тази добра новина за Исус. Молете се също така за хората в живота ви, с които можете да споделите тази Блага вест.

Бележки за водещия:

1-2 Означението „Слово“ предава идеята за божествено самоизразяване или реч (Псалми 19:1-4). Описанието на Сътворението в Битие установява ефективността на Божието слово: Бог говори и се случват неща (Бит. 1:3...). Псалмистите и пророците по подобен начин изобразяват Божието слово като близки до лични отношения (виж Псалм 33:6, Исая 55:10-11). Притчите заявяват, че Божието слово е Неговата активна мъдрост, която участва в създаването на света и на закона (Притчи 8). Но само Йоан твърди, че това Слово е Бог и че се е явил като истински човек. „Словото“ обхваща цялото служение на Исус, поставяйки всичките Исусови дела и думи в рамките на Неговото вечно съществуване, както и на Божието самооткровение в историята на Спасението.

3 В Стария Завет светлината често е символ на Божия закон или слово. Тази светлина преминава през тъмнината на света, за да донесе откровение и истина, така че хората да виждат и вярват. Фактът, че тъмнината не превъзмогва светлината, има двузначно значение на гръцки - тя не може да победи светлината, но и не може да я разбере. Светът е в тъмнина и без светлината (и свидетелство за светлината) хората няма да разпознаят кой е Исус или добрата новина, която Той носи. Исая предсказал ден, когато светлината ще дойде в голямата тъмнина в лицето на Месията (Исая 9). Исус е истинската светлина, която може да даде духовна светлина на другите.

1. Ела и виж

Йоан 1:29-51

Въведение:

Този пасаж покрива най-първите моменти от служението на Исус и призива към първите Му ученици. Служението на Христос се разраства заради това, че хората споделят с други за Него и за своята опитност с Него. От изучаването на този пасаж се надяваме да научим повече за споделянето на вярата с нашите приятели и колеги.

1. Какви са някои от вашите опитности в споделянето на вярата с другите? Какво сте научили в процеса? Какви са вашите страхове или въпроси, свързани с Благовестието?

Прочетете Йоан 1:29-51

2. Като четете пасажа, кои думи или изрази са използвани, за да се опише личността на Исус? Има ли някоя, която изпъква за вас на този етап от живота ви? Защо?
3. Какви са добрите новини, които научаваме от пасажа, свързани с Исус?
4. Какво наблюдавате за посланието на Йоан Кръстител (ст. 29-34)? Какво споделя той и защо това е важно?[1]
5. Какво мотивира Йоан да споделя това с другите? Какво научаваме от примера на Йоан в свидетелстването?
6. Какво наблюдавате за опитността на Андрей с Исус (ст. 35-42)? Какви промени виждате в него? Какво го мотивира да сподели с брат си?
7. Какво е важното в срещата на Симон с Исус?[2]
8. Какво наблюдавате за опитността на Натанаил с Исус (ст. 43-51)? Какви промени виждате в него? Каква роля изиграва Филип в този разговор?[3]
9. Като гледате на пасажа като цяло какво виждате да мотивира хората да следват Исус? Какво мотивира хората да споделят за Исус с останалите?[4]

10. Като гледате на различните примери за свидетелстване, дадени в пасажа, какво научавате за Благовестието? Каква е нашата роля и каква е ролята на Исус?[5]

11. Като мислите за хората, които Бог е поставил във вашия живот, кои са практичните начини, по които можете да ги поканите да дойдат и сами да се срещнат с Исус днес?

12. Споделете за една практична стъпка, която можете да предприемете тази седмица, за да последвате примера на Йоан, Андрей и Филип?

Бележки за водещия:

[1] Божият агнец е препратка към пасхалното агне и жертвеното агне в Стария завет, и вероятно към изказването на Исая в 53:7. От другите евангелия знаем, че Йоан Го е познавал лично, но докато не вижда Святия Дух да слиза върху Исус, не знае, че Той е Божия Син (фраза, която в Стария завет означава Божия Месия и помазания Цар). Йоан споделя истина относно Исус, но също така споделя своето собствено свидетелство на преживяване с Него.

[2] Кифа (от арамейски) и Петър (от гръцки) означава „камък“. В Стария завет Бог често променя имената на хора, за да опише някои нови характеристики на човека. Гърците и римляните биха приписали свръхестественото знание (като познаването на човек, който никога не си срещал) на чудодеец; евреите биха го приписали на пророк.

[3] Онзи, за когото говорят „Закона и пророците“ (еврейско название на Стария завет) означава Месия. Назарет е бил относително малко и неизвестно градче с не много добра репутация.

[4] Хората били мотивирани да дойдат и видят Исус, защото онези, на които имали доверие, споделили опитността си с тях. След това били мотивирани да Го следват, защото Го опознали и имали свои собствени опитности с Него. Хората били мотивирани да споделят с другите, защото имали опитности с Исус и били убедени, че Той има добри новини за тях и че е Месията, Когото чакат.

[5] От този пасаж можем да кажем, че благовестието започва с нашите опитности с Исус. В отклик на това ние споделяме с другите своите свидетелства и опитности и ги каним да дойдат и сами да се срещнат с Исус. Нашата задача не е да променяме хората, а да ги поканим да се срещнат с Исус, Който може да ги промени.

2. Вино и бич

Йоан 2:1-25

Въведение:

Двете събития във втората глава на Евангелието - превръщането на водата във вино, което се случва в Кана Галилейска, и прогонването на търговците от Ерусалимския храм - утвърждават характера на Исусовото служение. Те са предвестник на цялостното Му бъдещо дело. Сред първите неща в земното си служение на Христос са да отиде на сватба и да изгони търговците от храма. Когато Той се завърне на земята, едно от първите неща, които ще направи е да изчисти Църквата и да отпразнува сватба.

1. Какво би ви накарало да се включите в някакво събитие, кампания или кауза? Какъв ефект смятате, че ще има вашето участие?

2. Кое беше това, което първоначално ви убеди, че Исус е бил повече от просто човек?

Прочетете Йоан 2:1-11

3. Опишете какво е представлявала сватбата, кои думи или изрази са използвани, за да се опишат подробности около събитието, персонажите и личността на Исус? Какво ви прави впечатление във взаимоотношенията на Исус с майка му и с околните хора?

4. Какво ни говори присъствието на Исус на сватбата за това как са гледали хората на Него?

5. Какво според вас накара Исус да осигури още вино за сватбата, след като майка Му Му казва, че виното е свършило? Би ли имал Исус основателни причини да игнорира проблема?

6. Кои хора от присъстващите биха знаели, че Исус е направил от водата вино? Какво ни казва това за причините поради, които Исус все пак прави това чудо?

7. Помислете за област във вашия живот, в която имате чувството, че е като „обикновена вода“? Помислете как Исус може да ви помогне в преобразяването и пълната промяна в тази област.

Прочетете Йоан 2:12–25

8. Как образът на Исус, представен ни от Йоан, се вписва в съвременния образ на Христос?

9. Какво е важното в твърдението на Исус, че храмът е на Неговия Баща?

10. Само Месия, Божият избраник и освободител, има властта да очисти храма. Хората добре познават този факт и поради това искат от Исус знамение, с което да докаже своята идентичност. Как знамението, което Исус посочва, би имало смисъл за тях?

11. Защо учениците не разбраха веднага какво има предвид Исус като казва: „Разрушете този храм и за три дни ще го издигна.“?

12. Ако хората повярваха в Исус заради чудесата и знаменията, защо Исус не им се доверяваше?

13. Какво ни разкрива целият пасаж за отношението на Исус към славата на Отец?

14. По какъв конкретен начин можете да показвате във вашия личен живот отношението си към святия характер на Бога?

Изразете своята отвореност към Исусовия авторитет във вашия живот и в сърцето ви. Позволете Му да отмахне всичко, което не Му отдава слава във вашия живот. Помолете Го да промени „застоялата“ вода в „живо“ вино. Помислите за конкретни сфери от живота, които искате Исус да очисти и да ви промени – неща свързани с университета, работата, взаимоотношение в семейството, с приятели и колеги, начини на забавления, кариера и успех. Готови ли сте поканите Исус да ви помогне или не сте готови за тази промяна, помислете защо? Помолете се.

Бележки за водещия:

Общ поглед върху главата и мястото ѝ в целия контекст на Евангелието

Исус е толкова различен от другите религиозни водачи на Своето време. Той яде и пие с обикновените хора. Докато Йоан Кръстител живее уединено, Исус е обществена личност и непрекъснато е сред хората.

Първото знамение на Исус е свързано със семейството и дома. Исус е характерен с грижа и внимание към обикновените хора. В същото време обаче Той е гневен към себеправедните религиозни водачи. За Исус приоритет са хората, а не традициите или задължителните ритуали, което разкрива Неговата свобода, но и зачитането на културните очаквания.

Това е първото от седемте знамения, които Йоан описва, за да разкрие характера на Исус (глави 2-11).

1. вода във вино (Йоан 2:1-11)

2. изцеляване на момче (Йоан 4:46-54)

3. изцеляване на куц човек (Йоан 5:1-18)

4. нахранване на множество (Йоан 6:1-15)

5. ходене по вода (Йоан 6:16-21)

6. изцеляване на слепороден човек (Йоан 9:1-41)

7. възкресяване на Лазар (Йоан 11:1-57)

Евангелието на Йоан е структурирано богословски, а не хронологично. Глава 2 е добър пример. Първоначално Исус описва желанието на Исус да достигне юдеите (както водачите, така и обикновените хора), но те не вярват, не Го приемат. Исус отхвърля юдаизма заради капсулованото мислене и религиозната себеправедност:

1. Шестте каменни делви, напълнени до горе представляват юдаизма, който Исус е дошъл да промени.

2. Очистването на храма (който хронологично започва в началото на първата седмица от Исусовия живот) е представено още в самото начало и бележи Исусовото отхвърляне на юдейските водачи. Друг добър пример за подредбата на текста при Йоан е Никодим (г-н Религиозен) от глава 3 и Самарянката (г-жа Нерелигиозна) от глава 4. Всички те са нарицателни образи.

Бележки за Йоан 2:1-11

Селските сватби са важно социално събитие. Те обикновено включват цялата общност и може да траят по няколко дни. „Кана“ е споменат само в евангелието на Йоан (Йоан 2:1,11; 4:46; 21:2). Знаем няколко неща за него: 1. Роден град на Натанаил 2. място на първото Исусово чудо 3. близо до Капернаум. Очевидно Мария, майката на Исус помага с организирането на сватбата. Това може да се види от факта, че заповядва на слугите (вж. Йоан 2:5) и защото е загрижена за напитките (вж. Йоан 2:3). Вероятно става дума за роднини или близки приятели.

Вино нямат - задължителен еврейски обичай е домакините да осигурят вино за гостите си. Това вино очевидно е ферментирало, както е видно от коментара на настойника на церемонията в стихове 9 и 10, както и от еврейските обичаи по времето на Исус и липсата на химични добавки за спиране на процеса на ферментация.

Обръщението „жено“ звучи грубо, но всъщност е еврейски идиом, израз на уважение и буквално означава „какво за мен и за теб“. Вероятно това е началото на новото взаимоотношение на Исус с Неговото семейство. Отговорът на Исус „Моят час още не е дошъл“ показва, че Той е наясно с целта, която Му предстои. Йоан използва понятието „час“ в различен смисъл: 1. за време, 2. за последното време, 3. за последните дни на Исус.

В тази ситуация Мария не приема думите на Исус като отказ да се намеси и за това се обръща към слугите с израза „Каквото и да ви каже, сторете“.

Шестте каменни делви са съдове за вода и се използват за церемониално измиване на крака, ръце, прибори и пр. Йоан добавя коментар, за да помогне на читателите езичници да схванат ситуацията. Както често се случва при Йоан, това знамение има двойна цел: 1. да помогне на младоженците и 2. знамението има за цел да изтъкне Исус като изпълнение на пророчествата в юдаизма. Този

израз сигурно има предвид, че цифрата „6“ е символ на човешките усилия, че Исус иска да напълнят делвите догоре, не за да има повече вино, а с цел символизъм и че огромното количество вино, което е повече, отколкото е нужно за една сватба, е символ за изобилието на новия век. В случая всяка делва е побирала по две или три мери - тук е използвана еврейската мярка за тегло bath. По времето на Исус се използват три различни мерки с това име baths, така че точното количество не е ясно, но се касае за огромни делви с вино.

Главният настойник е израз за човек, който може да е или почетен гост, който отговаря за празника или слуга, който заповядва на другите слуги да сервират. Правилото е било най-доброто вино да се сервира първо. След като гостите се понапият, се сервира по-некачественото вино. Тук обаче най-доброто се дава най-накрая! Изглежда това е контраст между Стария завет (старото вино) в юдаизма и Новия завет (новото вино) в Исус. Очевидно Исусовото разчистване на храма е разместено богословски, а не хронологично, за да символизира точно тази истина!

Евангелието от Йоан е изградено върху седемте знамения и тяхното тълкуване. Това чудо е наименувано от Йоан като Начало на знаменията, както то, така и останалите изглежда са директно насочени към Христовите ученици! Думата „повярваха“ няма предвид първоначалния акт на вяра, но тяхното постоянно доверие в Неговата личност и дело. Знаменията разкриват истинската личност и дело на Месията. Не е сигурно дали гостите изобщо са разбрали какво се е случило.

Бележки за Йоан 2:12-25

След като в Назарет Го отхвърлят, Капернаум се превръща в обичайно място за Исусовия предстой в Галилея. Съществува широка дискусия между учените относно **очистването на храма**. Йоан описва това събитие рано в Исусовото служение, докато синоптичните евангелия го представят в последната седмица от Исусовия живот. Много вероятно е Йоан да структурира описаните от него събития с богословска цел (още от глава 1, Йоан изтъква Исусовата божествена същност). Всеки от авторите на евангелията е боговдъхновен, но разполага със свобода да подбира, адаптира, подрежда и обобщава Исусовите действия и поучения. Евангелията не са хронологични разкази, нито пък съдържат всички думи, изречени от Исус (по-скоро са обобщения). Това не означава, че не са точни. Източната литература се основава на различни от западната литература културни очаквания. Очистването на храма се вмества в общата богословска цел на Йоан, според която Исус е изпратен първо до юдеите. Това е видно от разговора с Никодим в глава 3. В глава 4 обаче Исус започва да работи с една по-широка група, като разговаря със Самарянката.

Пасхата е ежегоден празник и е описан в Изход 12 и Второзаконие 16:1-6. Този празник е единственото средство, което ни помага да датираме Исусовото служение. Ако съдим по синоптичните евангелия Исусовото служение трае една година (спомената е само една Пасха). Йоан обаче говори за три празника Пасха: Йоан 2:13,23; Йоан 6:4 и Йоан 11:55; 12:1; 13:1; 18:28, 39; 19:14. Има вероятност да са 4, ако броим и празника, споменат в Йоан 5:1. Ние не знаем колко е продължило активното служение на Исус, но евангелието на Йоан предполага, че се касае поне за три години, а е възможно да са четири или пет. Йоан структурира своето евангелие около еврейските празници (Пасха, Шатроразпъване и Ханука).

Храмът на Ирод Велики (едомец, който управлява Палестина в периода 37-4 г. пр. Хр.) се дели на седем различни двора. Външният двор е двор на езичниците, където търговците поставят своите сергии, за да осигурят средства за приноси и жертви, които са нужни на поклонниците. Хората, които пътуват отдалеч, трябва да закупят нужните животни за жертвоприношение. Семейството на първосвещеника контролира тази търговия и налага допълнителни такси. Известно е, че първосвещеникът не одобрява животните, които хората лично са довели със себе си, като им намира недостатъци. Всичко това се прави с цел да се насърчи закупуването на животно от местните търговци. Има две обяснения за нуждата от хора „които разменяха пари“: единствената валута, която приемат в храма, е шекелът. Тъй като еврейският шекел отдавна не е в употреба, единственият, който е в обръщение, е произведеният в Тир. Не са се приемали монети, които са носели лика на императора. Разбира се, смяната на монети е свързана с плащане на такса!

Бичът е споменат само на това място. В този разказ ясно се вижда, че Исус е разгневен. Мястото, което е определено за поклонение и откровение от страна на ЯХВЕ, вече не е същото! Сам по себе си гневът не е грях! Вероятно думите на Павел в Ефесяни 4:26 визират именно тази случка. Някои неща си заслужават да се разгневите!

Неговите ученици си спомниха - това твърдение подсказва, че дори и в светлината на Исусовото служение и с помощта на Духа учениците виждат духовната истина за делата на Исус едва по-късно.

Въпросът **„Какво знамение?“** е централният въпрос на юдеите, свързан с Исус. Фарисеите твърдят, че Неговата власт идва от дявола. Те очакват Месията да прави определени неща по специален начин (като Моисей например). Когато Той не го прави, те започват да се чудят какъв е, както се чуди и самият Йоан Кръстител.

В Йоан 2:14-15 е употребена гръцката дума за **храм** (hieron) и касае района на целия храма, докато в изразът „Разрушете този храм и за три дни ще го издигна“ в Йоан 2:19, 20, 21 е употребено понятието (naos), което се отнася само до вътрешното светилище. Това твърдение е широко дискутирано. Очевидно в Мат. 26:60, Марк 14:57-59; Деяния 6:14 това е препратка за Исусовото разпятие и възкресение. В този контекст, обаче, сигурно се касае и за самия храм, който е разрушен от Тит през 70 г. сл. Хр. Тези две твърдения са свързани с истината, че Исус въвежда един нов вид духовно поклонение, фокусирано върху Него, а не основано на древния юдаизъм. Отново Йоан използва думата с две значения.

Ирод Велики разширява и преустройва втория храм за четиридесет и шест години в опит да помири юдеите, защото той е едомец. Ирод започва ремонтните работи около 20-19 г. пр. Хр. Този храм се превръща в най-голямата надежда за евреите. Той бива заменен от Самия Исус, новият Храм. В Йоан 1:14 Исус е описан като скинията, а тук е наречен Храм! Това са две чудесни метафори за един дърводелец от Назарет, които описват Кой е Исус и какво е Неговото дело! Сега Бог и човечеството се срещат и общуват посредством Исус!

Когато Исус изговори „Но Той говореше за храма на тялото Си“ учениците не разбраха значението на думите. Да не забравяме, че Йоан пише десетилетия по-късно. Исус знае защо е дошъл. Целта има поне три измерения:

1. да изяви Бога

2. да бъде модел за истински човек

3. да даде живота Си откуп за мнозина

„Учениците Му си спомниха, че е казал това“ - често пъти думите и делата на Исус са предназначени за учениците Му, а не за онези, на които говори. В момента те не винаги разбират казаното.

„Те повярваха в Писанието“ - Макар самият текст да не споменава точния цитат, знае се, че Исус има предвид Пс. 16:10, който е алюзия за Христовото възкресение. В този контекст не е сигурно доколко са искрени хората, които са приели идеята, че Исус от Назарет е Месията Истинската библейска вяра е нещо повече от първоначален отклик. Тя трябва да е последвана от процес на ученичество. Очевидно тези повърхностни вярващи са привлечени към Исус от Неговите чудеса. Тяхната цел е да утвърдят личността и делото на Исус. Трябва да се отбележи, обаче, че вярата в могъщите дела на Исус никога не е адекватно и трайно доверие. Обектът на вярата трябва да бъде Самият Исус. Чудесата не са автоматичен знак от Бога. Делата на Исус имат за цел да накарат хората да повярват в Него. Често хората виждат знамението, но отказват да повярват.

В гръцкия текст стиховете 24 и 25 са едно изречение. Забележителната дума **„доверяваше“** с отрицателна частица „не“ е използвана в този контекст, за да опише Исусовите дела и отношение. Това е повече от обикновена емоционална реакция или първоначален отклик. Изречението подчертава, че Исус познава непостоянството и измамливостта на човешките сърца. Този абзац е илюстриран от Никодим в глава 3. Дори и този религиозен човек не е в състояние да бъде приет от Бога въз основа на неговите усилия, знания, поведение или родословие. Правдата идва единствено чрез вяра/доверие/ упование в Исус.

3. Разговор в нощта

Йоан 3:1-21

Въведение:

В тази част от евангелието откриваме първата беседа на Исус, в която Той разговаря с един от учителите на Израил и разяснява същинската природа на Царството, което ще установи. Втора глава завършва с напомняне колко несъстоятелна е вярата основана само на чудеса и знамения. Никодим може да бъде разглеждан като представител на тази група хора, които откликват само на повърхностното, имайки предвид първите му думи, които се отнасят за знаменията. Като тълкуваме този пасаж трябва да имаме предвид целта на Йоан посочена в 20:31 – да поучава читателите за Исус и да ги насочи към истинска вяра в Него.

Цел: Да разберем значението и важността на промяната в личния ни живот чрез новорождението.

1. Какъв е най-добрия подарък, който сте получавали някога? Защо е толкова специален за вас?
2. Ако можете да започнете живота си наново, какво би било различно?

Прочетете Йоан 3:1-21

3. Как бихте описали Никодим? Според вас какъв човек е бил той?
4. Изглежда сякаш думите на Исус от стих 3 нямат нищо общо с изказването на Никодим от стрих 2. Защо според вас Исус повдига темата за новорождението?
5. В стих 9 Никодим е изключително впечатлен и заинтригуван от думите на Исус. Защо? От своя страна Исус също е учуден от невежеството на Никодим. Защо?
6. Как историята на Мойсей и издигнатата змия в пустинята показват нашите нужди и необходимостта от Христовото спасение?

7. Отделете време на стихове 16 и 17. Какво научвате за Бога от тези няколко изречения? Какво научавате за себе си, като част от този „свят“ и как тези стихове ви говорят за вашето спасение?

8. Стихове 18-21 се отнасят за важността на нашия отклик към Христос. Как можете да опишете вашият ежедневен отклик към Исус?

Помолете Бог да ви помогне и да ви подготви да говорите открито с другите хора около вас за ролята на Исус в живота ви. Помислете за конкретен човек, който има нужда да чуе истината за Христос. Отделете време за този човек, търсете всякакви възможности да му кажете за Исус и как Той е променил живота ви.

Бележки за водещия:

Фарисеи - Тази политическа и религиозна партия има своите корени в Макавейския период. Вероятно името им означава „отделените“. Те са искрени и посветени да спазват Божите закони, които са дефинирани и обяснени в устната традиция (Талмуда). Както и днес някои от тях са истински хора на завета (Никодим, Йосиф от Ариматея), но други са себеправедни, легалистични, осъдителни, „изтъкнати“ хора на завета. Ключът е в сърцето? „Новият завет“ се фокусира върху вътрешното (т.е. ново сърце, нов ум, закон, написан в сърцето). Както винаги човешките усилия се оказват неадекватни. Обрязването на сърцето, за което се говори във Втор. 10:16; 30:6 е метафора за лична вяра/доверие, което води до покорство и до живот на благодарност. Религиозният консерватизъм и/или либерализъм могат да имат грозни прояви. Богословието трябва да произтича от любов и вяра.

Никодим и юдейски първенец - в този контекст това е фраза за участник в Синедриона (в друг контекст може да означава водач на местната синагога), който е висшият съдебен съвет на евреите в Йерусалим, съставен от седемдесет члена. Властта на синедриона е доста ограничена от Римляните, но той продължава да има огромно значение за юдеите. Вероятно е Йоан да използва Никодим като типичен представител на ортодоксалния юдаизъм от първи век. Тези, които си мислят, че са на правилното място, чуват, че трябва да започнат всичко отначало. Нужно е не придържане към правила, а вяра в Исус (дори и правилата да са богоугодни). Расовата принадлежност не може да определи нечие членство в Божието царство. Бог ни приема въз основа на Неговия подарък в Христос, а не заради нашата искрена, агресивна, човешка религиозност. Макар и да е вярно Никодимовото определение за Исус като Божи учител, не е адекватно. Единствената надежда за падналото човечество е лично, интимно и категорично доверие в Христос като Месия.

През нощта - според равините нощта е най-доброто време за изучаване на закона, защото никой няма да те прекъсва. Вероятно Никодим не иска да бъде видян с Исус (и Неговите приближени), затова идва през нощта. Когато чете Йоановите писания човек винаги се чуди, доколко трябва да предполага поне две значения в текста. Йоан е характерен и с повтарящия се контраст между светлината и тъмнината.

Равви - в Йоан това означава „учител“. Едно от нещата, които смущава юдейските водачи, е, че Исус не е учил в нито едно равинско богословско училище. Не е изучавал Талмуда, нито е учил в местната синагога в Назарет.

Истина, истина - Буквално това е „амин, амин“. Думата идва от старозаветното понятие за „вяра“. Идва от корена „да бъда твърд“ или „да бъда уверен“. Исус използва тези думи, когато иска да изрази сериозни твърдения. По-късно се използват и като средство за потвърждаване на дадена истина. Повтарянето на думата в началото на изречението, е характерно за евангелието от Йоан. Това двойно „амин“ показва етапите в диалога между Исус и Никодим.

Роден отново - (*anōthen*) може да означава 1. „физически роден втори път“, 2. „от началото“ и 3. „роден отгоре“, което пасва на този контекст. Това вероятно е друг пример за използваните от Йоан понятия с двоен смисъл, при което и двете значения са верни. Както е очевидно от Йоан 3:4, Никодим смята, че се касае вариант 1. Йоан и Петър използват тази метафора, за да опишат спасението, като Павел използва понятието осиновяване.

Божието царство - този израз е използван само два пъти в Йоан. Това е характерна ключова фраза за синоптичните евангелия. Първите и последните проповеди на Исус, и повечето Му притчи са на тази тема. Тук става дума за Божието царуване в човешките сърца! Изненадващо е, че Йоан използва тази фраза само два пъти (и никога в Исусовите притчи). Фразата е свързана с есхатологичната тема в учението на Исус. Този богословски парадокс „вече, но все още не“ е свързан с идеята на юдаизма за двата века – сегашния зъл век и векът на правдата, който ще установи идващият Месия. Юдеите очакват едно идване на овластен от Духа военен водач (подобно на съдиите в Стария завет). Двете идвания на Исус са причина за припокриване на двете епохи. Божието царство влиза в човешката история с въплъщението във Витлеем. Исус обаче не се появява като военен победител от Откровение 19, а като Страдащ Слуга и смирен водач. Следователно Царството е дошло, но не е завършило. Вярващите живеят в напрежението между тези два века. Те имат възкресенски живот, но въпреки това умират физически. Те са освободени от властта на греха, но при все това умират. Освободени са от властта на греха, но съгрешават! Те живеят в есхатологична напрегнатост между истини, които вече са факт и такива, които предстои да се изпълнят.

„Ако не се роди някой от вода и Дух“ - възможен е контраст (така типичен за писанията на Йоан) между физическото срещу духовното и земното срещу небесното. Този контраст е подсказан в стих 6. Теориите за значението на думата „вода“ са няколко, като в настоящия контекст очевидно най-подходяща е теорията за Йоановото кръщение с вода, което символизира покаяние и неговото твърдение, че Месията ще кръщава със Светия Дух. В този контекст „раждането“ е метафора и не трябва да допускаме неразбирането на Никодим да определя погрешното тълкуване на това понятие.

„Вятър и дух“- тук има игра на думи с еврейската (и арамейската) дума (ruach) и гръцката (pneuma), които означават „вятър“ „дъх“ и „дух“. Идеята е, че вятърът има свобода, подобно на Духа. Човек не може да види вятъра, а по-скоро наблюдава последствията от него; същото се отнася и за Духа. Спасението на човечеството не е в негов контрол, то се контролира от Духа. Спасението е комбинация от първоначалното действие на Духа и отклика на човека с вяра и покаяние. Евангелието на Йоан е уникално с това, че фокусира вниманието върху личността и делото на Духа. Йоан разглежда новия век на правдата като век на Божия Дух. Стих 8 набляга на загадката защо някои хора вярват, след като чуят/видят евангелието, докато други го отхвърлят.

„Както Мойсей издигна змията“ - това е препратка към Числа 21:4-9, където се разказва за Божието осъждане, което постига евреите в периода на

лутане из пустинята. Централната истина е, че човеците трябва да вярват на Божието слово и да са покорни, дори и когато не го разбират напълно. Бог предвиди начин за избавление на евреите от змийското ухапване, ако бяха склонни да повярват. Тази вяра беше доказана посредством покорство на Божието слово / обещание. Както Бог обещава избавление от смъртоносното ухапване на змията на онези, които повярват в думите Му като погледнат на медната змия, така и онези, които вярват в Божието слово (евангелието за издигнатия на кръста Христос) и се доверят на Исус ще бъдат избавени (спасени) от змийското ухапване на злото (дявола, греха).

Стихове 16 и 17 - Божията любов е покана към цялото човечество. Поканата за спасението е универсална, но откликът към нея не е всеобщ. Вярата е постоянно доверие. Тук не се касае само за факти (богословски истини) за Исус, но и за лична връзка с Него. Спасението е вест, в която трябва да повярваме; личност, която да приемем и на която да се покорим и живот, който трябва да напомня за живота на личността, която сме приели. Изразът „вечен живот“ е гръцко понятие включва качество и количество. Евангелието от Йоан е уникално с това, че акцентира на „вечния живот“. Това е основна тема и цел на това евангелие.

4. Йоановото свидетелство

Йоан 1:19-28; 3:22-35

Въведение:

Тези два пасажа са тясно свързани и важното в тях е свидетелството на Йоан Кръстител за това Кой е Исус. Акцентът на разказа в 1 глава е върху следните изявления относно Христос:

1. Исус е Божият Агнец, титла, използвана за Исус само тук и в книгата Откровение.

2. Исус съществува отпреди вечността

3. Исус получава и дава Светия Дух

4. Исус е Божият Син

Забележително е, че в Йоан 1:6-8, 19-36 и 3:22-36 Йоан Кръстител сам изтъква, че неговата роля е подчинена на Христос и в същото време подчертава Исусовата месианска същност.

1. Помислете за някой много известен човек, с който бихте искали да прекарате един ден. Как си преставяте преживяванията с него? Каква би била реакцията на вашите приятели и близки? А на тези, които не ви харесват?

Прочетете Йоан 1:19-28

2. Тук виждаме един друг Йоан, наречен Кръстител. Той е родственик на Исус и представя идването на Христос на сънародниците си. Опишете с ваши думи делата и говоренето на Йоан Кръстител. Какво ви прави впечатление в неговата личност и служение?

3. Какво прави Йоан Кръстител, за да е сигурен, че хората няма да следват него, а ще последват Исус?

Прочетете Йоан 3:22-35

3. Какво според вас мотивира учениците на Йоан Кръстител да повдигнат въпроса за служението на Исус?

4. Каква е Йоановата представа за характера и служението на Исус, представена ни в тези стихове от Евангелието.

5. Как бихте обобщили свидетелството за Христос на Йоан Кръстител в тези два пасажа?

6. Какви са начините, по които можем да покажем превъзходството на Исус над нас и това, което притежаваме?

7. Помислете за конкретни начини, по които можете да помогнете на хората, които все още не познават Христос, да ги насочите към запознаване с Благата вест. Помолете Бог да ви помогне да бъдете добри предвестници на Исус в живота на вашите приятели и близки.

Бележки за Йоан 1:19-28:

Юдеите в евангелието от Йоан са визирани като хората от Юдея, които имат враждебно отношение към Исус или като само религиозните еврейски водачи. Някои учени смятат, че един юдеин не би си позволил да говори за събратята си с такова пренебрежение. Опозицията на юдеите към християнството се засилва след 90 г. сл. Хр. Думата „юдеин“ по принцип обозначава човек от племето на Юда. След разделянето на дванадесетте племена пред 922 г. пр. Хр., Юда е нарицателно за южното царство, което включва три племена. И двете царства, Юда и Израил са отведени в плен, но само малцина от тях, главно от Юда, се завръщат след указа на Кир от 538 г. пр. Хр. След този период името “юдеи” е титла за потомците на Яков, които живеят в Палестина и са разпръснати из цялото Средиземноморие. В евангелието на Йоан понятието има преди всичко негативна окраска, но може да е използвано и като обобщаващо.

Очевидно **Йоан Кръстител е от свещенически род** (Лука 1:5 и сл.) и Йоан не случайно подчертава кой е бил изпратен при него с въпрос. Това е единствената употреба на думата „левити“ в това евангелие. Вероятно става дума за храмовата полиция. Това е официална група от свидетели, изпратени от религиозните власти в Йерусалим, за да установят истината. Свещениците и левитите обикновено са садукеи, а книжниците по принцип са фарисеи. И двете групи изпращат свои представители, за да разпитат Йоан Кръстител. Политическите и религиозните антагонисти обединяват сили, за да се противопоставят на Исус и Неговите последователи. Въпросът „Ти кой си“ е същият този въпрос, който е зададен на Исус в Йоан 8:25. Йоан и Исус поучават и действат по начини, които смущават религиозните водачи, защото и у двамата разпознават старозаветни, есхатологични теми и понятия. В този смисъл въпросът „кой си“ е свързан с очакванията на юдеите за последното време, личностите в Новата епоха. Изразът „И той изповяда, а не отрече, а изповяда“ е силно твърдение, трикратно отричане, Йоан Кръстител да е очакваният Христос (Месията).

Думата „Христос“ е превод на еврейската дума „māšîah,“ което означава Месия, помазаник. В Стария завет идеята за помазването е начин да се изтъкне Божия специален призив и подготовка за специална задача. Царете, свещениците и

пророците бяха помазвани. Те започват да се идентифицират с Личността, от която се очаква да въведе новия век на правдата. Мнозина смятат, че Йоан Кръстител е обещаният Месия (Йоан 3:15), защото той е първият вдъхновен говорител на ЯХВЕ, след като старозаветните пророци са престанали да говорят. Тъй като Илия не умря, а се възнесе с огнена колесница в небето, очакваше се той да се завърне отново, преди да дойде Месията. Йоан Кръстител изглежда и постъпва като Илия. „Аз съм глас на един, който вика в пустинята“ е цитат от Септуагинта, гръцкия превод на Ис. 40:3 с алюзия и паралел към Мал. 3:1. „Прав правете пътя за Господа” Това е цитат от (Ис. 40:3) пасажите в книгата на пророк Исая (глави 40-54), където са песните на Господния служител. Те първоначално се отнасят до Израил, но в Ис. 52:13-53:12 пасажът е сведен до отделна личност. Идеята за изправяне на пътя е представена в контекста на подготовка за царско посещение. Понятието „прав“ е свързано с думата „правда“. Целият този абзац обслужва богословската цел на апостол Йоан за правилно възприемане на личността на Йоан Кръстител, заради зародилите се в първи век еретични групи, които издигат Кръстителя като свой водач.

В юдаизма **кръщението** е форма на прозелитизъм за онези езичници, които имат желание да приемат еврейската вяра, но е малко вероятно за самите юдеи да се кръщават (юдейска секта от Кумран практикува кръщение, а онези, които възнамеряват да посетят храма, преди това се къпят).

В израза **„на когото аз не съм достоен да развържа ремъка на сандалите“** става дума за работата на слугата, който развързва и сваля сандалите на господаря, когато влиза в дома (представете си най-долната и презряна работа, вършена от един слуга). Според равинския юдаизъм ученикът на един равин трябва да е готов да направи за господаря си всичко, което един роб върши, с изключение на това да развързва обувките му. Към това се прибавя и задачата на сваляне на обувките и слагането им на мястото, където обикновено лежат. Това е метафора за изключително смирение.

Бележки за Йоан 3:22-35:

Исус проповядва на множествата, но интензивно дискутира със Своите ученици. От Йоан 4:2 научаваме, че Самият Исус не кръщава, правят го Неговите ученици. Първоначално посланието на Исус много напомня за думите на Йоан Кръстител. То представлява старозаветно слово за покаяние и подготовка. Кръщението, споменато тук, не е християнското кръщение, а кръщение, което символизира покаяние и духовно възприемане.

Думата **„спор“**, употребена в 25 стих е силно понятие и описва „противоречие“ или „конфронтация“. Интересно е да се отбележи, че учениците на Йоан вероятно са предизвикали спора с юдеина.

Спорът е на темата за очистването. Има няколко теории за фокуса на тази дискусия.

1. Възможно е последователите на Йоан да дискутират връзката между кръщението на Йоан и това на Исус, тъй като са свързани с юдейската традиция за измиванията; същото понятие е използвано в Йоан 2:6.

2. Някои смятат, че изразът е свързан с непосредствения контекст, където Исус поучава, че Неговият живот и служение са изпълнение на юдаизма:

а. Йоан 2:1-12, сватбеното тържество в Кана

б. Йоан 2:13-22, очистването на храма

в. Йоан 3:1-21, разговор с юдейския водач Никодим

г. Йоан 3:22-36, измиванията на юдеите и кръщението, извършвано от Йоан Кръстител и Исус.

Фактът, че контекстът не предлага по-широка дискусия по този въпрос, осветлява истината, която дава още една възможност на Йоан Кръстител да свидетелства за превъзходството на Исус от Назарет. Учениците помнят по-ранното свидетелство на Йоан за Божия Агнец (вж. Йоан 1:19-36) и те очевидно малко завиждат на големия успех на Исус. Исус също е чувствителен на тема съревнование (вж. Йоан 4:1).

В изразът **„Човек не може да приеме нищо, ако то не му е дадено от небето“** е много силно потвърждаване на истината, че в духовните неща не може да има съревнование. Всичко, което вярващите имат, им е дадено по благодат от Бога.

С изказването **„Не съм аз Христос“** Йоан Кръстител твърдо подчертава (както го прави и в Йоан 1:20), че той не е Месията, а само предтечата.

Съществителното **„радост“** и глаголът **„радвам се“** са използвани три пъти в стих 29. Вместо да е изпълнен с дух на съревнование, Йоан Кръстител очевидно осъзнава своето място и се радва заради Исус. Йоан възприема себе си като обикновен предтеча на по-великото и забележително служение на Исус.

5. Разговор при кладенеца

Йоан 4:1-42

Въведение:

В тази част отново виждаме Исус да разговаря, но събеседникът му е далеч по-различен от Никодим. Това е една жена, на която не знаем името. Наречена е „Самарянката“ според района, в който живее. Необразована и живееща в разрез със Закона, тя е презряна и отхвърлена. И в двата диалога се откроява забележителната способност на Исус да намира общ език с всеки човек и да излага Благата вест, така че тя да звучи привлекателно и смислено за всеки човек.

Цел: Да ни помогне да бъдем по-добри служители и благовестители за хората, които Бог е довел в нашия живот и с които се срещаме ежедневно.

1. Кога ви се е случвало да обърнете един съвсем обикновен разговор към темата за Исус и Благата вест? Разкажете в групата тази случка.

2 С кого се притеснявате да говорите за Христос? Кои са факторите, които ви спират или ви пречат да споделяте вярата си с тези хора?

Прочетете Йоан 4:1-42

3. Защо според вас Исус „трябваше“ да мине през Самария по пътя си към Галилея?

4. В стих 9 Самарянката е изненадана от думите на Исус. В наши дни какви ситуации могат да предизвикат подобни расови, религиозни или полови предразсъдъци?

5. Направете паралел между начина, по който Исус предлага „жива вода“ и начина, по който жената разбира какво Той има предвид от 10 до 15 стихове. Какви са контрастите? Какво за вас означава „жива вода“, как това предложение на Исус е реално във вашия живот и опитности?

6. Каква е причината според вас Исус да посочва пълния списък с миналите бракове на жената и настоящата ѝ незаконна връзка?

7. Как Исус реагира, когато жената сменя рязко темата и започва да говори за споровете кое е правилното място за поклонение на Бога от 19 до 24 стихове?

8. Как объркването на учениците по отношението на храната можем да сравним с това на жената по отношение на живата вода?

9. След този разговор със Самарянката какви конкретни уроци искаше Исус да научи Своите ученици? А нас самите?

10. Какви принципи можем да изведем от разговора на Исус със Самарянската, които могат да ни помогнат в разговорите ни за Христос с нашите невярващи приятели?

11. Какво Исус ни говори в тази глава за нашата чувствителност и отговорност към хората около нас, които са в нужда или не познават Христос? Как се отнасяме към хората, които са отхвърлени от този свят и как можем да им предложим Исусовата любов?

Опитайте се да намерите всяко препятствие в сърцето и ума ви, което ви пречи да виждате хората, както Бог ги вижда. Предайте тези свои страхове и предразсъдъци на Христос.

Спомнете си за хората, които са споделите с вас Благата вест и са ви помогнали да видите Христос като ваш Спасител и Господ. Можете да им пишете или да им се обадите и да им изразите своята благодарност, че са споделили вярата си с вас и че са се молили за вас.

Помислете за конкретни хора, на които бихте могли да помогнете да познаят Христос и да израснат във вярата си в Него. Ако са ви достатъчно близки помислете по какъв личен начин да им кажете, че сте загрижени за тях и спасението на душата им.

Бележки за водещия:

„Трябваше“ е от гръцкия глагол dei, който е използван няколко пъти в този контекст (Йоан 3:7, 14, 30). Обикновено се превежда „трябва“ или „нужно е“. Исус се движи според божествения план. Това е най-краткият път. Юдеите от Галилея обикновено използват този маршрут. Обаче жителите на Юдея мразят самаряните и затова не искат да минават през земите им, тъй като ги считат за хора със смесен произход. Налице е голяма омраза между юдеите и самаряните, която датира от осми век преди Христос. През 722 г. пр. Хр. десетте северни племена със столица Самария, са отведени в плен от Асирия и заведени в Мидия (IV Царе 17:6). Други пленници на свой ред са заселени в Палестина (IV Царе 17:24). С течение на годините тези езичници се смесват с останалото в Палестина еврейско население. Юдеите смятат самаряните за еретици със смесен произход (Ездра 4:1- 4). Това е обстановката, която обуславя контекста в Йоан 4:9.

Яковоият кладенец - става дума за кладенец, изкопан на 100 метра дълбочина. Не се касае за течаща вода (извор), а за събрана дъждовна вода. Кладенецът не е споменат в Стария завет, но името му свързва това място с патриархалната традиция. Исус пристига на кладенеца около обяд. Тогава идва и една самарянка. Тази жена идва на отдалечено място в необичайно време от деня заради нейния социален статус в селото. Исус започва личен разговор с жената и чрез това Свое действие Той разчупва три бариери:

1. Полова бариера – Исус говори с жена. Еврейските мъже не говорят на публично място с жени.

2. Етническа бариера – жената беше самарянка, Исус е евреин.

3. Морална бариера – жената живееше в неморални взаимоотношения с мъж, за когото тя не е омъжена, Исус е святият Божи Син.

Исус избра да премине тези бариери, за да достигне до жена, която имаше нужда да повярва в Него.

Изразът „жива вода“ има метафоричен контекст в Стария завет. Исус използва понятието „жива вода“ като синоним на „духовен живот“. Самарянката обаче смята, че Той говори за течаща вода, в контраст с дъждовната вода в кладенеца. За евангелието от Йоан е характерно, че Исус (светлината на света) редовно е разбиран погрешно (напр. Никодим). Сферата на покварeното, земно царство не може да схване небесното (т.е., посланието на Исус). За пустинните хора водата е символ на живот и божествена промисъл. Подобно на Никодим жената разбира Исус на типично физическо (буквално) ниво. Това не е необичайно даже и за учениците. Те често объркват значението в думите на Исус, защото Той се изразява метафорично.

Разговорът между Исус и жената адресира два богословски въпроса:

1. Любовта на Бога (Исус) към отхвърлените (самаряните, жените)

2. Превъзходството на Исус над юдаизма и расовите предразсъдъци

Исус насочва вниманието на жената към живота ѝ. Грехът трябва да се признае. Исус използва свръхестествено знание, за да накара жената да започне да мисли в духовен смисъл. Тя все още не разбира, че пред нея стои Месията. Опитва се да отклони въпроса от нейната връзка с Бога, като изрича комплимент (както прави Никодим в Йоан 3:2). В стих 20 се касае за богословския спор относно мястото за поклонение на ЯХВЕ. Юдеите смятат, че поклонението трябва да се извършва на хълма Мория (мястото на юдейския храм), докато самаряните настояват за хълма Гаризин (храмът на самаряните е разрушен през 129 г. пр. Хр. от Йоан Хиркан). В наши дни хората често отклоняват въпроса, когато темата стигне до тяхната лична връзка с Христос. Човеците обичат да изучават религия и философия до момента, в който темата не ги засегне лично (вж. Йоан 3:19-21). Отговорът на Исус: „идва час, когато ние върху този хълм, нито в Ерусалим ще се покланят на Отца“ трябва да е бил шокиращ, както за жената, така и за Исусовите ученици. Въпросът не е „къде“, а „кой“! Очевидно е, че посредством Своя живот и смъртта Си, Исус ни осигурява дара на вечния живот. Това твърдение отразява напрежението, което съществува между двете идвания на Месията. Двата века (епохи) се припокриват. Новият век на Духа е настъпил, но въпреки това все още живеем във века на злото и греха. Исус категорично твърди, че с Неговото идване настъпва нова ера. Епохата на Духа, Месианската ера е настъпила!

Понятието **„дух“** касае поклонение, което не е ограничено от място или физически условия. В гръцкия свят думата „истина“ се използва за „идея на ума“, докато в юдейския контекст думата описва вярност и надеждност.

Изказването на жената показва, че самаряните очакват Месията. Показва също, че те очакват Месията да изяви Бога.

В изразът **„Аз съм, който говоря с теб“** става дума за ясно и открито утвърждаване на Неговата божествена същност (толкова различно от синоптичните евангелия). Повтаряне на „Аз съм“, което е отражение на старозаветното заветно име на Бога, ЯХВЕ. Исус използва това старозаветно име за Бога, за да покаже, че ЯХВЕ ясно се разкрива в Неговата собствена личност.

Фразата **„още четири месеца и жетвата ще дойде“** е метафорична и показва, че възможността за духовна реакция е сега! Хората се спасяваха чрез вяра в Христос, още докато Той беше на земята, не само след възкресението.

„Първоначално самаряните повярваха поради свидетелството на жената“ (Йоан 4:39), но след като лично чуха Исус, сами се убедиха в това свидетелство (Йоан 4:41-42). Исус дойде при изгубените овце от Израил, но евангелието Му беше за всички човеци: самаряните, сирофиникиянката и римските войници. Ако Бог използва свидетелството на една неморална жена, еретичка, Той може да използва и твоето, и моето свидетелство! Този стих показва значението на личното свидетелство.

„Спасителят на света“ - същата универсална титла е използвана в I Йоан 4:14. Използвана е в универсален смисъл и за Божията любов към цялото човечество. В първи век тази фраза често е използвана за Цезар. Преследването от страна на Римляните възниква, защото християните използват тази титла единствено за Исус. Тази титла показва как новозаветните автори приписват на Сина атрибути на Бог Отец. Юдеите отхвърлят Исус (вж. Йоан 1:11), но самаряните бързо и с готовност Го приемат (вж. Йоан 1:12)!

6. Изцеление и процес

Йоан 5:1-30

Въведение:

В тази глава е третото знамение, което е описано от Йоан – изцелението на недъгавия човек. То се случва по време на юдейската събота и незабавно се превръща в повод за пространен разговор между Исус и религиозните водачи в Йерусалим. В първите четири глави на Евангелието на Йоан, хората са склонни да отговарят на Исус чрез вяра. В началото на глава 5, обаче, се случва значителна промяна в отношението им към Него. Сега чудесата Му вече не произвеждат убеждения, те създават противоречия особено сред еврейските водачи. Исус оспорва традициите им и техните тежки законодателни правила, а това Го вкарва в полемика с тях и в беда.

Цел: Да разберем, че онези, които отхвърлят Исус като Божи Син, правят това като съзнателно пренебрегват убедителни доказателства.

1. Кои са според вас някои от причините хората да не вярват или да не следват Исус?

2. Кои са били факторите, които лично на вас са помогнали да стигнете до вяра в Исус (хора, обстоятелства)? А какво ви е пречило да повярвате? Какво ви пречеше да вземете решение да следвате Исус?

Прочетете Йоан 5:1-30

3. Опитайте се да „влезете“ в тази история. Какви шумове ще чуете? Какво ще помиришете? Как бихте се чувствали там?

4. Какво беше поведението и отношението на недъгавия човек преди изцелението и как се промени след това?

5. Четвъртата заповед казва: „Помни съботния ден, за да го освещаваш.“ (Изх. 20:8-11). В своята ревност да прилагат тази заповед, какво не виждат тези, които критикуват Исус?

6. Отделете време да помислите и споделите по какви начини Исус ви е променил, изградил и направил пълноценни?

7. Исус обяснява, че сътворението е приключило на седмия ден, но не и действието и състраданието на Бога (16-18). Защо обяснението Му прави враговете Му още по-решителни да Го убият?

8. Какви прозрения от стихове 19-23 можем да имаме за предаността на Отца към Сина? А за зависимостта на Сина от Отца?

9. Защо в стихове 24-30 според Исус нашият отклик към Него е въпрос на вечен живот или смърт?

10. Какви стъпки можем да предприемем, за да избегнем подхлъзване в посока религиозност, която е външно благочестива, но вътрешно мъртва?

11. Според тази глава, какви фактори влияят на нашето отношение за или срещу Исус?

Отделете време в молитва, за да поискате от Бога да имате изграждаща и непрестанна връзка с Него, вместо да разчитате на спазване на религиозни правила.

Отделете време да посетите място, където има хора в самота или страдание - болница, приют за бездомни, приемно семейство, затвор. Отидете с желание, за да покажете любовта на Христос. Бъдете чувствителни към водителството на Святия Дух към хора в нужда.

Бележки за водещия:

„Овча порта“ се намира на североизточната страна на Йерусалимската стена. Спомената е от Неемия във връзка с повторното освещаване и възстановяването на градските страни.

Името на къпалнята „Витесда“ се произнася по различни начини. Означава „дом на милост“ или „дом на двойния извор“. Днес е известен като басейн/и на Света Анна.

Не се знае защо Исус избира именно този човек. Вероятно той е бил там най-дълго време. От него се изисква само малко вяра. Очевидно Исус иска да инициира конфронтация с юдейските водачи. Това Му дава възможност да изяви Своите претенции на Месия. Много от чудесата на Исус са извършени главно за онези, които наблюдават: 1. учениците, 2. юдейските власти, 3. тълпата.

В Евангелията да подбрани определени чудеса, които имат за цел да покажат какъв е Исус. Тези случки представляват част от Неговото ежедневие. Те са избрани, за да покажат:

1. Неговата личност

2. Неговото съчувствие

3. Неговата сила

4. Неговата власт

5. Ясното изявяване на Отца

6. Ясното откровение за месианския век

В израза **„Стани, вдигни постелката си и ходи“** намираме поредица от заповеди. Постелката е платнена възглавница, която бедните използват за спане. За тези болни, куци и парализирани хора това е нещото, на което седят през деня.

Юдейските водачи дори не се радват, че човекът е изцелен, а са обидени, че Исус е нарушил устната традиция, свързана със съботата, по-късно обяснена в Талмуда.

Изцелението, извършено от Исус в събота, може да бъде обяснено по два начина:

1. Той изцелява всеки ден, но проблем се появява, когато го прави в събота.

2. Исус използва този конкретен случай, за да се противопостави на религиозните водачи, като влезе в богословски спор с тях, а иначе често изцелява и изгонва демони в събота. Исус защитава учениците, когато ядат житни класове в събота. Той повдига спорни теми в синагогата в съботен ден.

Юдейските богослови от първи век смятат, че болестите са причинени от някакъв грях. Това не е обяснение за всички грехове, което е видно от думите на Исус по повод слепородения човек (Йоан 9). Исус продължава да е загрижен за духовния живот на този човек. Нашите дела са отражение на сърцето и вярата ни. Библейската вяра е както обективна, така и субективна, тя е вяра и действие. Църквата поставя голям акцент върху физическото изцеление. Бог изцелява и днес, това е сигурно. Божественото изцеление обаче трябва да води до духовна промяна в живота на човека и в неговите приоритети. Така че въпросът: „Защо искаш да бъдеш изцелен?“ е напълно разбираем.

Думите на Исус **„Моят Отец работи досега и Аз работя“** заявяват, че Отец не престава да върши добро в събота, няма да го стори и Синът. В действителност това е потвърждение на Исусовото разбиране за Неговата уникална връзка с Отца (Йоан 5:19-29).

Може да има две причини, поради които юдеите искат да убият Исус:

1. Той публично нарушава устната традиция (Талмуда) относно Съботата.

2. Неговите твърдения ги карат да смятат, че Той смята Себе си равен на Бога.

В следващите няколко стиха е налице значимо в богословски план повторение на понятието „Син“. Думата е използвана осем пъти в този кратък контекст. Тя отразява уникалното Исусово разбиране за връзката Му с Отца, както и титлите „Син Човешки“ и „Божи Син“. Изразът „Синът не върши нищо от само Себе Си“ както често се случва представя Исус с парадоксални изрази, например:

1. Синът е едно с Отца.

2. Той е отделно от Отца.

3. Синът е подчинен на Отца.

Вероятно целта е да покаже, че Христос е изцяло божествена личност, но отделна от Отца и вечна по своята същност. Човечеството никога не е виждало Отец, но Синът твърди, че Го познава лично и то съвсем отблизо. В делата и учението на Исус човеците ясно виждат невидимия Бог.

„Отец възкресява мъртвите, така също и Синът...“ В Стария завет ЯХВЕ е единственият, който може да дава живот. Фактът, че Исус може да възкресява мъртвите е равен на твърдението за еднаквост с ЯХВЕ. Исус дава вечен живот сега, което е свързано с физическото проявление на живота в новия век.

Изглежда, че срещата с Исус е лична, а предстои такава среща и в бъдеще (спасението и осъждението). Исус, въплътеното Слово на Бога е подчинен и покорен на Отца. Този силен акцент върху подчинението е налице и в Йоан 5:19 („Синът не може да стори нищо“). Това не означава, че Синът стои по-ниско, а че Троицата е разпределила задачите на изкуплението между трите отделни личности: Отец, Син и Свети Дух.

7. Хлябът на живота

Йоан 6:1-59

Въведение:

Днешният пасаж е малко дълъг, но си струва внимателно да го разгледаме, тъй като покрива едно от най-големите твърдения на Исус, а именно, че Той е хлябът на живота. По времето, в което се развива действието, служението на Исус е набрало скорост и Го следват големи тълпи хора. Той рядко може да остане насаме с учениците Си. Темата за храна от небето, която носи живот, е особено важна и за нас днес понеже засяга и въпроса какво означава да се храним с този хляб на живота и как можем да сме сигурни, че вършим Божията воля.

1. Имали ли сте случай в живота, в който изглежда, че Бог очаква от вас невъзможни неща? Моля споделете!

Прочетете Йоан 6:1-59

2 Опишете със свои думи първата част на историята (до 15 ст.).

3. Защо според текста Го следват толкова много хора?[1]

4. Представете си, че сте един от учениците на Исус и внезапно Той се обръща към вас и ви задава такъв въпрос. Как бихте се почувствали? Какво бихте си помислили?

5. Защо Исус внезапно решава да нахрани толкова много хора? Защо иска от учениците да го направят?

6. Какво показва отговорът на учениците на искането на Исус?

Преход: Втората част на разказа на Йоан, който разглеждаме днес, се развива във вътрешността на Галилейското езеро. Има буря и е нощ. 12 човека пътуват в малка рибарска лодка и внезапно към тях приближава човешка фигура, която върви през бурята по водата към тях. Представете си страха и недоумението им. Историята ни казва, че след като Исус влиза в лодката, на около 3.5 км навътре в езерото, внезапно оставащото пътуване до другия край (още поне 15-18 км.

гребане) не е фактор, защото се озовават при сушата, към която са тръгнали (ст. 21)[2]

6. Нека на този етап да помислим и да пазим в ума си защо Йоан ни разказва всички тези неща в средата на повествованието си свързано с хляба на живота? Какво научаваме за Исус от този текст?

7. Какво казва Исус на хората, които Го търсят в Тивериада и след като не Го намират там, Го следват чак до Капернаум? Какво според вас означава това?

8. Какво показват думите на юдеите в ст. 30, 31? Не са ли гледали досега знамения, извършени от Исус?

Разделете хората на малки групи или по двама. Нека отново прочетат 29-59 ст. Помолете ги да направят списък с всичко, което научават за този хляб на живота.[3] Какво означава? Какво се очаква от хората да направят? Какви обещания дава Исус? После в голяма група задайте следните въпроси:

9. По какъв начин са свързани изявленията на Исус в ст.29 и 35, 36? Как го разбирате?

10. Какви са качествата на хляба на живота?

11. Какво пречи на хората да приемат хляба на живота?

12. Какво обещава Исус на онези, които приемат този хляб? Какво научаваме за Бог Отец и за Исус от този разказ?

13. В светлината на казаното дотук как бихте могли да тълкувате онова, което се случва на Тивериадския бряг, когато хората получават изобилие от храна и онова, което преживяват учениците в лодката насред езерото?

14. Как бихте могли да обясните на вашите невярващи близки и приятели какво обещава Исус на онези, които Го приемат?[4]

Бележки за водещия

[1]. В предишната глава се казва, че юдеите искат да Го убият (5:18). Различните хора вървят след Него с различни мотиви. В тази глава се казва, че голямото множество е вървяло след Него заради знаменията с болните (6:2).

[2] Имайте готовност да покажете карта и да обясните географското положение на езерото, както и разстоянието, за което става дума. Исус точно е дошъл от Йерусалим след празника и е пътувал на север до южната част на Галилейското езеро, където се развива действието. Мярката за разстояние, използвана тук е стадий. Това е древногръцка мярка за дължина. От тук произлиза и думата „стадион“. Дължината на обиколката на пътеката за бягане на древните стадиони е един стадий. Един пешеходен стадий, използван при пътуване е 157 м. Галилейското езеро е дълго около 21 км. и широко до 11 км. Исус идва, вървейки по водата при учениците в лодката, когато те са вече на ок. 3,5 км. навътре в езерото.

[3] Имайте готовност да припомните за вярващите или да обясните за гостите на група какво представлява тази манна и къде се говори в нея. Това е храна, с която са хранени Моисей и израелтяните по време на 40-годишните им скитания след

напускането на Египет. Когато евреите свършили всичкия хляб, взет от Египет, Господ им пратил манна. Храната получила названието „манна“ заради това, че като я видели за първи път, евреите се питали един друг: „Какво е това“?, а Моисей отговорил „Това е хляб, който Господ ви е дал за храна!“. Затова и евреите нарекли този хляб „манна“. Манната покривала земята около еврейския стан всяко утро по време на пътешествието им, освен съботите. (Изход 16)

4 Ако на група присъстват невярващи хора, задайте въпроса по следния начин: „Как бихте обяснили на човек, който никога не е чувал тези думи на Исус за какво става дума?“ Би било изключително интересно да чуете мненията на невярващи хора в отговор на този въпрос.

8. Светлината на света

Йоан 8:12-51

Въведение:

Исус редовно е поучавал в храма и около Него се е събирал много народ да Го слуша. Този пасаж засяга въпроса каква е истината за Исус и за света. Аналогията със светлината е силен и популярен символ на истината - това да виждаш ясно нещата такива, каквито са.

1. Какъв е критерият, по който хората в света обикновено определят кое нещо е вярно и кое не?
2. Как вие решавате каква е истината за нещо или някого? Какво може да ви убеди, че нещо е вярно?

Прочетете Йоан 8:12-51

3. Какво ви прави впечатление в този разговор на Исус с фарисеите? Какво изпъква? Какво настроение се налага в тази сцена?
4. Как разбирате думите човек да свидетелства сам за себе си?[1]
5. Наистина ли само Исус и Отец свидетелстват за Него? Можете ли да помислите за други неща или хора, които свидетелстват за това Кой е Исус?[2]
6. Защо според вас Исус на този етап не им казва директно, че е Божият Син в този текст, защото става ясно, че те не разбират, след като го питат „Къде е Твоя Отец“ (ст. 19) и „Ти Кой Си?“ (ст. 25)?[3]
7. Как разбирате думите на Исус в ст. 21 „Където отивам Аз, вие не можете да дойдете“?

8. Ако това, което се очаква от човек да бъде освободен от греха само да повярва, защо Исус предизвиква така остро повярвалите в Него евреи? (ст. 30-47)

9. Защо според думите на Исус слушащите не разбират за какво им говори?[4] В какъв смисъл това положение им пречи да Го разберат?

10. В началото се казва, че дадена група хора са повярвали. Какво се случва, че до края на разговора вече се казва, че искат да убият Исус (ст. 40) и Му казват, че има демон (ст. 48)?[5]

11. Исус отново ясно казва, че ако Синът освободи някого, той наистина ще е свободен от греха (ст. 35) и също, че истината освобождава (ст.32). Каква е истината, която юдеите е трябвало да вземат за себе си?

12. Каква е истината за вас, която Бог иска да разберете?

13. Какви обещания дава Исус в този текст на тези, които Го следват и пребъдват в Него?[6]

14. Как бихте могли да обясните на хора, които не са чували за Исус, към какво призовава Той?

Бележки за водещия

[1] В Закона на евреите е определено свидетелството на двама или трима свидетели да се смята за легитимно. Второзаконие 19:15 и 17:6.

[2] Ако хората не могат да се сетят за какво намеквате, насочете вниманието им към многобройните пророчества, които говорят за това по какво може да се разпознае Кой е Месия и също многобройните хора, които Исус е изцелил по чудесен начин. При подготовката на дискусията още си извадете някои от старозаветните пророчества и имайте готовност да ги прочетете на групата. Един истински религиозен евреин би познавал добре древните текстове и би разпознал изпълнението на поне някои от тях в личността на Исус. Затова Той им казва в ст. 19 „Ако познавахте Мене, бихте познавали и моя Отец“.

[3] По-долу в ст. 42 Исус казва открито, че е излязъл и дошъл от Бога. Ако някой от групата направи тази връзка, го поздравете за наблюдателността и попитайте има ли причина Исус да каже открито на по-късен етап Кой е, а не когато директно Го питат. Ако никой не се сети за това, насочете вниманието на групата към това, че с думите и въпросите си Исус иска да насочи вниманието на хората към причината за това, че не могат да Го разберат, а именно коравите им и грешни сърца. Не случайно многократно споменава за греховете... На този етап при подготовката си помислете за спомагателни или допълнителни въпроси, които да зададете, ако е необходимо. Напр. „Какво пречи обикновено на човек да види истината?“ или „Кое е по-ефективно – да кажете директно на някого какъв е проблема или да го насочите да помисли и сам да стигне до изводите си?“ Разработете няколко варианти.

[4] Стихове 43, 47.

[5] На повярвалите Исус казва да пребъдват в Него и че тогава ще познаят истината, която ще ги направи свободни. Тогава нещо се променя в тяхното отношение. Исус предизвиква хората, които искат да Го следват да не остават в

греховете си. Той говори за дела, които да отразяват покаянието. (ст.39, 40) Исус ясно разграничава делата на лукавия от Божиите дела и не оставя място за съществуване по средата. За Него няма приемливо средно положение.

[6] Стихове 12, 24, 31, 32, 35, 51.

9. Свидетелството на слепороденията

Йоан 9

Въведение:

В това изучаване ще се запознаем с отличен пример на свидетелстване. Исус извършва поредното си изцеление и един човек, който е бил в долната част на социалната стълбица не се срамува да заяви открито какво е станало с живота му и с думите си да предизвика силните на деня. Целта е групата да преразгледа собственото си отношение към свидетелството за Исус.

1. Срещали ли сте човек, който ви е разказвал ентусиазирано нещо, което му се е случило и който въпреки мнението на околните, не се притеснява да го споделя?

Прочетете Йоан 9

2. Какво ви прави най-силно впечатление в този разказ? Какво изпъква? Кои са най-забележителните моменти според вас?
3. Във въпроса на учениците към Исус в ст. 2 се съдържа разбирането, че подобно състояние е наказание от Бога. Какво разбираме от думите на Исус за смисъла на някои страдания?[1]
4. Обикновено Исус изцелява някого, след като този човек е дошъл при Него с изричното желание за изцеление. Забележете какво провокира Исус да изцели този човек.
5. Какво означават, според вас, думите на Исус в 4 и 5 стихове, които съпровождат изцелението?
6. Какво ви прави впечатление в свидетелството на слепеца, което се налага да даде многократно пред различни групи хора?[2]
7. Какво показват думите на фарисеите, че те са сигурни, че на Моисей Сам Бог е говорил, а за Исус не знаят от къде е.

8. В последващата кратка реч на бившия слепец прозира простичка, но непоклатима вяра, и срещу нейния аргумент просто не може да се спори. От кои думи личи тази вяра?

9. Какво показват думите и действията на фарисеите в отговор на краткото поучение на слепеца? (ст. 34)

10. Защо според вас Исус си прави труд да намери отново слепеца?[3]

11. Как разбирате думите на Исус в ст. 39?

12. Как можете да помогнете на духовно слепи хора да видят истината за Исус?

13. Помислете за едно практично действие, което можете да изпълните тази седмица, за да поговорите с някого за Исус.

Бележки за водещия

[1]. Имайте готовност този въпрос да прерасне в по-бурна и по-продължителна дискусия. Темата за страданието е обширна, сложна и една от най-често срещаните апологетични теми. Макар да не ви препоръчваме да оставите този въпрос да доминира дискусията ви, все пак има смисъл да отделите достатъчно време да го разисквате, за да помогнете на хората да имат по-здравословно отношение към страданията в живота и да са в състояние да отговорят на подобен въпрос, зададен от невярващи. За целта си припомнете, че според Закона и самите 10 заповеди Бог наказва в резултат на грехове до няколко поколения (Изход 20:5). Също така прочетете Приложение 6: Често задавани въпроси, стр. 337 от книгата на Крейг Уайрънс „Благовестие на практика“.

[2] Ако вече е отговорено на този въпрос, когато питахте в началото какво е направило на групата най-силно впечатление, акцентирайте на простотата, с която слепецът говори за случилото се, като просто изтъква фактите и вместо този въпрос, питайте, например: „Какво прозира в думите на слепеца в стих 25?“ и насочете вниманието към подсъзнателния стремеж на слепеца да предизвика фарисеите.

[3] Явно за Исус нуждата на слепеца и от духовно виждане е достатъчно голяма, за да си направи труда да го намери и да говори с Него. Насърчете групата да поразсъждава върху това като акцентирате, че очевидно целта на Исус не е била да направи впечатление на по-голяма тълпа от хора или пък на скептичните фарисеи. Неговият стремеж да се свърже лично с човека показва неговия интерес към цялата личност и към онези, които наистина имат отворени сърца за Него. Добрата основа от хубави разсъждения тук ще ви помогне да преминете по-плавно и по-успешно към следващите въпроси и към финала на тази дискусия.

10. Аз Съм Добрият пастир

Йоан 10:1-30

Въведение:

„Най-великото служение е да познаваш по-дълбоко Исус, с цялото си сърце! След 50 години служение смятам, че това е основата на живота. Тук не става въпрос за методи, нито за начини, по които да се изгражда църква. Важното е да научиш хората, как да познават Исус! Най-важното нещо, когато застана пред Трона на Бога, няма да бъде списъка с неща, които съм направил. Това, в колко библейски училища си бил или колко книги си написал, няма да означава нищо. Когато навършиш 70, започваш да осъзнаваш, че единственото, което си е струвало, е било общението ти с Христос! Когато застанеш пред Бога, единственото нещо, което ще им значение, е да погледнеш Исус в лицето и Той да ти каже: „Аз те познавам!“ Аз мечтая да чуя това: „Познавам те!““

Интервю с Дейвид Уилкерсън в България през 2005г.

1. Какви мисли и въпроси провокират тези отговори във вас?
2. Каква е целта на нашето съществуване според Дейвид Уилкерсън?

Прочетете Йоан 10:1-30

3. Какво разкриват следните думи за овцете; „Слушат“, „следват“, „вика своите“, „Той върви пред тях и те Го следват“, „чужд няма да следват“, „не познават гласа на чуждите“?[1]
4. В 7-ми стих Исус нарича Себе си „Аз съм Вратата“, Какво означава това твърдение?
5. Кои са тези „крадци“, за които Исус говори в притчата?[2]
6. Защо Исус се определя като Добрия Пастир?
7. Какъв е характерът на Добрия Пастир?

8. В какво се изразява добрината на Исус към овцете?[3]
9. Какви са нашите мотиви, когато служим на Бога?
10. Какво има предвид Исус като говори за „кошарата“?[4]
11. Кои са другите овце, които не са от тази кошара (ст. 14-17)?
12. Какви са начините и методите, по които Христос ще прибави и „другите“?[5]
13. Исус повтаря 4-5 пъти, че дава живота Си за овцете. Какво ни разкриват тези повторения?[6]
14. Какво практично нещо можем да направим в отклик на Благовестието?[7]

Бележки

Поучението за Добрия Пастир разкрива Исус като истинския пастир, цар и владетел на своите хора в контраст с лъжливите „пастири“.

Изобразен е като Царя, Който е дошъл да възстанови царството Си.

За да разберем по-добре 10-та глава на евангелието според Йоан, е нужно да прочетем старозаветните пасажи, говорещи за лъжливите пастири и идването на Истинния Пастир - Исая 56:9-12, Йеремия 23:1-4, Йез. 34, Зах.11.

Някои библейски тълкуватели смятат, че 9-та глава на Йоан е свързана с 10-та глава. Твърдят, че събитията се случват последователно като се основават на 21-ви стих и други преписи и исторически сведения.

Титлата „Пастир“ е обичайно старозаветно название за Бога и за Месията (Пс 23, Пс 81-1, Исая 40/ 10-11, I Пет 5:1-4.

Религиозните водачи са наречени „лъжливи пастири“ Йеремия 23, Езекиил 34, Исая 56- 9:12. Понятието „овчар“ се е свързвало с думата „пастир“- Йоан 4-11, Тит 1- 5:11

[1] Тези думи означават, че тези овце слушат гласа на Пастира и не отиват при друг. Те познават много добре своя Пастир. Това става само с истинско пребъдване и покорство. Тези думи („следват“, „слушат“ и т.н.) разкриват думите на Исус за лозата и пръчките. Ние трябва да вземем този пример и да пребъдваме в Исус дотолкова, че сред всички измамливи и съблазнителни гласовсе на този свят да разпознаваме Неговия и да Го следваме неотклонно. Трябва да помним, че за всяко човешко сърце се води война!

Има два гласа в този живот! Единият е на Бога, Който ни призовава за молитва, посвещение, пребъдване, святост, да вярваме, да се надяваме и т.н. Другият глас е на света: похот, идолопоклонство, порнография, страхове, просперитет, гордост, удобство, лицемерие и много други.

Youtube.com; Two calls- David Wilkerson

Двата призива! Да се срещнем с Бога или да правим нещо друго? (Изход 19:21; Изход 24:12а-18; Псалм 25:3; Изход 33: 9-11)

[2] Кои са хората, дошли преди Него? Какво се казва за пастирите в Стария Завет и къде е описано за тях? Кой е водил народа към Бога в Стария завет? С какво се различава Исус от другите „пастири“?

Пастирите в Стария Завет са духовните водачи, които са водили народа в грях и непокорство пред Бога и заради това те падат под вавилонски плен. Това означава, че щом няма верни и добри пастири, овцете ще бъдат пръснати. Свещениците, пророците и царете трябваше да водят народа до Бога, но те се извратиха и говориха лъжливо за мир, когато Бог казваше „Война“, „Покаяние“, „Върнете се!“. Пример за това са и дните, в които пророк Йеремия е живял. За свещениците е описано в Йезекил 34 и другите посочени текстове в бележките.

[3] Може да се свърже с нашата добрина и мотивите ни. Защо го прави? Какви са мотивите Му? Каква е целта Му?

[4] Кой е храмът, в който Исус ще събере всички повярвали? В Йезекиил 40 се говори за новия храм. Кошарата символизира храма, в който Христос ще събере своите си. Обикновено смъртта на пастира вещае лоша съдба за овцете, но в случая на Христос е обратното. Той трябва да умре заради овцете, за да имат място, в което да останат, да имат нов храм, а новият храм е тялото Му.

[5] Може да се свърже с благовестието и Божия план за спасение чрез Църквата; чрез жертвата Си и делото Си на земята чрез нас – Църквата.

[6] Той иска да разкрие сърцето Си и целта Си с тези повторения. Той идва да даде нов живот. Той може да защити. Той е готов да даде живота Си и го направи за нас. Тези повторения разкриват колко много е готов и решен да даде живота Си, за да имаме живот в Него и да бъдем живи камъни в Неговото тяло. Това е и радикалната разлика между Него и онези „пастири“ преди Него. Той ни възлюби докрай с вечна любов и е готов да се пожертва за всеки.

[7] Бог ни е дал този вечен живот и тази вечна любов и иска от нас да отидем по целия свят и да занесем тази добра вест, но има нещо, което понякога изпускаме. Това е, че преди краищата на света ние трябва да посетим своите си. Да отидем до съседите си, да кажем на съучениците и колегите си, да го кажем на приятелите и семействата си, че Бог ги обича и иска да ни даде вечен живот, че никой не може да ни грабне от ръката Му, но първо трябва да отделим време, в което да Го опознаем и да ни промени. Понякога милеем за велики служения като мисионери някъде в чужбина и ставаме слепи и глухи за вика на близките си, за приятелите си и съседите ни. Бог не ни е поставил случайно сред тях. Бог иска да ги достигне чрез нас.

(Матей 28:18-20) Последните думи на Исус бяха: „Идете по целият свят... и Аз съм с вас“. Преди Исус да изкаже тези думи, в продължение на 3 години заедно с учениците Си Той обикаляше Израел. Това бяха близките Му и чак след това разкри призива за целия свят на учениците си!

Алтернативна дейност

Прочетете пред групата следната поема и поговорете за мислите и чувствата, които тя провокира:

Да чуем Господ като тях - „Моите овце слушат гласа Ми“ Йоан 10

Злочеста блудница, нещастен блуден син -
падение с любими грехове!
Пред Бог сме блудни всички до един,
докато Той поименно ни призове!

Намира ни, като онази самарянка,
дошла от жажда - в самота неутолима!
С душа невярна, тъмна като сянка,
раздала се, в копнеж да е любима!

Исус повика бирника да Го последва
и той без жал печалбата забрави!
Спря светското богатство да преследва,
а от живота си послание направи!

Попита Петър - колко Го обича
и Божието стадо му остави!
Той три пъти от Господ се отрича,
но после и в смъртта си Го прослави!

Показа на Йоан любов грижовна
и той при Него се прилепяше с глава!
Притихнал в Божията милост безусловна,
свидетел жив - апостолът на любовта!

Пресрещна Павел - ревностен гонител
и смъртен враг на църквата Христова!
А стана сам евангелски учител,
избрал на робството пред Бог покрова!

Зове ни Бог и толкова ни иска,
с любов, която няма обяснение!
Отдаде всичко, но насила не притиска,
а чака да се върнем със смирение!

Изпрати Святия Си Дух да ни говори,
да чуем истината вечна със сърцата!
И който с вяра на гласа Му отговори,
ще види ясно Пътя и Вратата!

11. Аз Съм възкресението и животът

Йоан 11

Въведение:

„Не е необходимо да си изключителен човек, за да живееш един изключителен живот, а е необходимо упование в един изключителен Бог.“ ~ Неизвестен

„Не е глупак този, който дава това, което не може да задържи, за да получи онова, което не може да загуби.“ ~ Джим Елиът

„Това, за което живееш, достойно ли е за това, за което Христос умря?“ ~ Ленърд Рейвънхил

„Исус не дойде да направи лошите хора добри. Исус дойде да направи мъртвите хора живи.“ ~ Ленърд Рейвънхил

„Имаш само един живот и той скоро ще отмине. Само стореното за Христос ще остане.“ ~ К. Т. Стад

1. Кой от цитатите ви прави най-силно впечатление?
2. Дволни ли сте от живота, който живеете?
3. Какво искате да промените?
4. Опишете с една дума посланията от посочените цитати.

Прочетете Йоан 11

5. Кои са героите в тази история? Какво знаем за тях? С какво се характеризират тези личности?

6. Какво означават думите на Исус, „Тази болест не е за умиране“?[1]
7. Предаността към Бога гарантира ли на вярващия човек, че няма да има болести, беди, страдания? Защо?
8. В 3-ти, 36-ти стих е описано, че Исус е обичал много Лазар. Това означава ли, че Лазар е специален? Кои са причините за това отношение на Исус към Лазар?[2]
9. Стих 6: Защо Исус не тръгна веднага към Лазар? Защо изчака общо четири дни преди да възкреси Лазар?[3]
10. Стихове 21-36-ти. Какво ни разкриват тези стихове за характера на Исус?[4]
11. Какво означават думите „Потресе се в духа Си и се смути.“?
12. Какво разкриват думите на Исус, „Аз съм Възкресението и Животът. Който вярва в Мен, ако и да умре, ще живее.“?
13. Какви чувства и мисли се пораждат в хората след възкресението на Лазар?[5]
14. Ако смятаме, че сме новородени, по какъв начин това ще повлияе на нас и хората около нас?

Бележки за водещия:

Основни теми в 11-та глава

1. Исус продължава да изявява Своята сила и власт.

2. Смъртта на Лазар е в плана на Бога да осигури възможност Исус да бъде прославен (вж. Йоан 9:3).

3. Разговорът на Марта с Исус осигурява възможност за нейната велика изповед и допълнителното откровение на Исус за Неговата личност (тоест възкресението и животът - Йоан 11:25).

4. Исус дава вечен живот сега. Това е символизирано чрез възкресението на Лазар от мъртвите. Исус може да контролира смъртта!

5. Въпреки че Исус извършва такова нечувано знамение, неверието продължава (тоест това е непростим грях)

В тази глава от евангелието на Йоан Исус върши последното си чудо. От 12-та глава и до края, Йоан описва подробно пътя на Исус към Голгота и възкресението.

„**един човек беше болен“ (11:1).** Този глагол е в несвършено време. Това означава, че Лазар е боледувал от известно време (не е сигурно колко дълго). Несвършеното време може и да се тълкува и като „започна да боледува“.

„**Витания**”- Това място е различно от града Витания, споменат в 1:28 и 10:40, който е близо до Ерихон и реката Йордан. Тази Витания е малко село на около пет километра югоизточно от Ерусалим, на едно и също ниво с Елеонския хълм. Това е любимото място, където Исус отсяда, докато е в Ерусалим. Сегашното му име е Лазария, което произлиза от Лазар.

„**сестрите пратиха до Него да Му кажат**" (**11:3**). Те изпращат вест до Исус, който е в Перея, отвъд Йордан.

[1] **„Тази болест не е смъртоносна, но е за Божия слава" (11:4)** Това означава, че Исус знае за заболяването на Лазар. Исус допуска Лазар да умре, така че Бог да изяви славата Си като възкреси Лазар от мъртвите чрез Исус. Понякога болестта и страданието са част от Божията воля (вж. Йоан 9:3; книгата Йов; II Кор. 12:7-10).

[2] Те изпращат вест до Исус, който е в Перея, отвъд Йордан. **„този, когото обичаш, е болен"** Това показва уникалното взаимоотношение на Исус с това семейство. Използвано е гръцкото понятие **phileō**. В гръцкия език койне обаче думите **phileō** и **agapaō** са взаимозаменяеми (вж. Йоан 11:5; 3:35; 5:20).

Исус не обича едни повече, а други по-малко. Бог ни възлюби всички еднакво. Той ни възлюби докрай. Исус плати една и съща цена за всеки един от нас и поради тази причина Той не може да обича едни повече а други по-малко. Исус няма любимци.

Причината, Исус да има такова отношение към Лазар, Марта и Мария, е, че те бяха близки с Него. Исус оставаше в дома им. Те Го приемаха и в дома си и живота си. Те общуваха с Него, бяха приятели. Всичкото това време, прекарано с Исус, води до едно лично познаване и по-лично отношение. Това е пребъдването ни в Христос. Бог обича всички човеци, но не всеки пребъдва в Него и следователно не всеки има лично взаимоотношение с Него. Исус предлага приятелство на всеки човек. Той иска да разкрие Своето отношение на любов и приятелство към всеки човек на земята, но не всеки желае. Само тези, които отидат при Него и прекарат истинско време, в което да Го опознаят, ще разберат, че Исус ги обича и е готов да даде живота си за тях.

[3] Той иска да укрепи вярата на семейството на Лазар и учениците и да извърши за тях нещо много по-добро. Има предание, което гласи, че до третия ден човек е възможно да възкръсне и заради това Исус отива след четири дни. Целта му е Неговият народ да види, че Той е Месията, който очакват, и който ще им даде истински вечен живот.

Какво се случва с човешкото тяло в първите четири дни след смъртта. Най-лошите неща се случват в първите 72 часа:

1. Сърцето спира да бие;
2. След 3 минути без приток на кислород до мозъка, всички мозъчни клетки умират;
3. Кръвта се съсирва;
4. Органите и кръвта слизат в долната част на тялото;
5. Образува се газ в тялото, който мирише неприятно;
6. Мускулите се втвърдяват, това става след 4-ри часа;
7. До 24 часа тялото губи цялата си топлина;
8. В човешкото тяло има бактерия, която разяжда органите (това образува газовете и лошата миризма);
9. Цветът на тялото се променя и става жълтеникавозелен.

4 Разкриват Исус като Бог и неговата дълбока чувственост. Той може да съчувства, състрадава, да плаче с плачещите, да води разговор и да отговаря на въпроси - с всеки според нуждата му. Пример в тази глава е Марта, която отива при Него и водят един разговор, в който Исус я утешава, като казва, „Аз съм възкресението и животът“. Друг пример е Мария. Тя е различна от сестра си Марта. Мария отива в нозете на Исус и започва да плаче и реакцията на Исус беше плач. Той разбира нашата болка и трудностите, през които минаваме и е до нас в тези моменти.

„Потресе се в духа си и се смути“- Думите, които са използвани в гръцки и арамейски описват душевна болка, съпричастност, съчувствие и гняв, негодувание.

„Исус се просълзи“- Най-краткият стих в Библията. Думата „просълзи“ от гръцки (дакруо) означава, че Исус избухва в сълзи и след това продължава да плаче тихо. Тези три думи разкриват сърцето и отношението на Исус към нас, когато страдаме. Това е отношение на съчувствие.

5 Лазар възкръсна за нов живот в Христос. Той беше променен и беше свидетелство за всички човеци и мнозина повярваха. Възкресението на Лазар може да се свърже и с новорождението в 3-та глава на Йоан и от там - с благовестието в личния пример, който даваме и думите, които говорим. Думите „възкресение и новорождение“ са сходни по значение. Лазар, до смъртта си живя един живот, но след възкресението започна напълно нов живот в Христа. Неговото възкресение става свидетелство за всички хора в Юдея и мнозина от хората там повярват, след като виждат, че Лазар е възкръснал. Тази картина разкрива пред нас новия живот (новорождението) в Христос и плодовете от него.

В светлината на новорождението: **„Тази смърт е за Божия слава“** (Йоан 11:4) няма как да прославим Бог със стария си живот. Само възкресените за нов живот (новородените) ще могат да прославят Бога.

- Какво се промени в нас, след като станахме новородени? Какви нови желания дойдоха в нас? Имаме ли копнеж за Благовестието?
- Белези за това, че сме новородени и изпълнени с Божия Дух. Ето някои от тях:

1. Обичаме Бога и ближните
2. Благовестваме / Деян. 1:8
3. Копнеж за святост / Гал. 5: 16-24; Рим. 12:1
4. Смирение / Гал. 5:16-24
5. Покорство / Рим. 12:1-2

12. Исус е Цар

Йоан 12:1-9

Въведение:

Събитията от последната седмица преди смъртта на Исус заемат почти половината от Евангелието според Йоан. Този пасаж разкрива първите две събития от тази седмица. Това е една история за мотивацията – защо правим това, което правим? – и история за това как да не пропилеем живота си.

1. По какъв начин демонстрирате с живота си, че нещо си заслужава? Как показвате на практика, че вярвате, че Христос е достоен за вашето поклонение? По какъв начин може би показвате, че Исус не си струва?

Прочетете Йоан 12:1-9

2. Кои са главните действащи лица и какви са техните действия в този пасаж?

3. Какви думи бихте използвали, за да опишете действията на Мария? Какво би я принудило да направи такова нещо?[1]

4. Какъв би бил съвременният еквивалент на това, което тя направи? Можете ли да дадете примери за хора, които са постъпили по подобен начин?[2]

5. Какво показва реакцията на Юда за мнението му за Исус? Какво в това събитие накара Юда да отиде да предаде Исус?

6. Какво показва за Исус Неговата реакция на критиката към Мария?

Прочетете Йоан 12:12-19

7. Защо множеството посреща Исус? Какво символизират палмовите клонки? Какво е значението на виковете на тълпата? С какви прилагателни бихте описали множеството?[3]

8. Как влизането на Исус в Ерусалим изпълнява пророчеството от Захария 9:9 и какво символизира?[4]

9. Какви контрасти виждате между Мария и множеството, което посреща Исус в Ерусалим? Какви примери може да дадете за хора днес, които приличат на тълпата?

10. Какво попречи на тълпата да повярва в Исус? Какво търсеха да намерят в Месията? Какво търси нашето поколение да намери в Месията и как това им пречи да повярват в Исус?

11. Мария ценеше Исус повече от парите, репутацията и гордостта си. Отделете време да помислите над тези аспекти от живота си. Споделете в коя от тези сфери на живота ви е най-трудно да пропилеете и дадете всичко от себе си на Исус.

12. Споделете една практична стъпка, която ще предприемете през следващата седмица, за да последвате примера на Мария и да прославяте Царя на царете с живота си.

Бележки за водещия:

[1] Нардът е растение, което вирее само на Хималаите на територията на Индия и Непал. Мирото на Мария било скъпо, рядко срещано и важен продукт в Израил. Един динарий се равнявал на заплатата за един работен ден, т.е. 300 динария се равняват приблизително на една годишна заплата или няколко десетки хиляди лева днес. Миенето на краката на гостите в един дом се извършвало от най-нисшия слуга и се правело с вода. Мария обаче поема ролята на слуга и счита своето скъпо миро достойно само за краката на Исус. Нейните действия са форма на дълбока вяра и поклонение пред Исус. Мария дава най-доброто от себе си, защото осъзнава Кой стои пред нея.

[2] Действието на Мария е прекрасно, защото тя избира да прослави Онзи, Когото е създадена да прославя – Царя на царете. Юда Искариотски разбира това, но фактът, че Исус не осъжда нейното поклонение, означава, че Той мисли, че го заслужава. Исус смята, че не е глупаво, а разумно всички да се отнасяме с Него по такъв начин. Юда може да е склонен да Го следва, да е малко по-религиозен, но не иска да има нищо общо с такъв, който очаква всеки да Му е верен и да Го прославя. Най-голямата трагедия е, че Юда мисли, че е пропиляване на пари Исус да бъде прославен, а прави нещо много по-зло за много по-малко пари, когато Го предава. В тази история виждаме на какво се покланя той и какви са мотивите на сърцето му. Има такива като Мария, които се покланят на Исус и такива като Юда, които отхвърлят поклонението на Исус, за да пропилеят живота си, за да се отдадат на нещо друго, което е пълна загуба.

[3] Множеството посреща Онзи, който има сила да възкресява, защото очакват военен лидер, който ще ги спаси от Римско робство и ще стане новият цар на Израил. Палмовите клони символизират победа и завладяване. „Осанна“ означава „Избави ни!“.

[4] Исус наистина влиза в Ерусалим възседнал на осле и народът много се радва, но не разбира значението на това действие. Военните лидери са влизали в градовете, които завладяват, на коне или в пешеходен марш, а ослетата са били свързвани с мира и са били предназначени за свещеници, търговци и подобни. Исус показва Своята истинска цел – да донесе мир между човека и Бог. Това събитие неслучайно се случва на петия ден преди Пасхата – това е бил денят, в който всеки човек в Израил е трябвало да отдели и вземе своето жертвено агне (Изход 12:3-6). Без да осъзнават това хората от множеството в този ден символично приеха своя жертвен Агнец, който обаче щеше да изличи веднъж завинаги греховете на човечеството и да донесе истинско спасение на света!

13. Последното предизвикателство

Йоан 12:20-50

Въведение:

Дванадесета глава на Евангелието от Йоан е изпълнена с тръпнещо очакване. Тук виждаме събитията на Исусовото служение, водещи до неговата кулминация. Но Исус не е безпомощна жертва в този процес, Той е в контрол. Исус е на път да направи това, което каза, че ще направи в 10:17-18 – Той е готов умишлено да положи живота си, за да направи умилостивение за греха на света. Но преди да направи това, Той се изправя срещу невярващата тълпа с последното Си предизвикателство към тях да повярват в Него и последното предупреждение за последствията от отхвърлянето Му.

1. Кое е най-ценното ви притежание и на кого бихте го поверили? Защо?

Прочетете Йоан 12:20-36

2. Какво знаем дотук от Евангелието на Йоан за „часа“ на Христос (Йоан 7:6, 30; 8:20) и какво научаваме от този пасаж (23, 27-28 стих)?[1]

3. С ваши думи как бихте описали значението на стихове 24-25?

4. Какви са резултатите, които идват от следването на Исус според 24-26 стих?

5. Веднага след думите на Исус от небето дойде глас. Какво е значението и целта на това послание? Сравнете с Матей 3:16-17.[2]

6. Какво постига Исус със Своята смърт? (31-32 стих)[3]

7. Народът отново намира причина да отхвърли думите на Исус, позовавайки се на пророчеството от Исая 9:7, но подминавайки пророчествата за смъртта и страданието на Месията. Вместо да им отговори, какви заповеди им даде Исус и причини да ги следват (35-36 стих)? Как това отговори на въпроса им?

Прочетете Йоан 12:37-50

8. Какво е значението на цитатите от Исая 53:1 и Исая 6:10 (38 и 40 стих)?[4]

9. Какво спира дори тези, които вярват в Исус да Го изповядат? Има ли съвременен аналог на тези хора?[5]

10. Как бихте обобщили последните думи на Исус (44-50 стих)? Как си представяте, че е говорил Исус – Неговото лице, глас, жестове...?[6]

11. Кои са нещата от този свят, които все още се страхувате да не изгубите и по какъв начин Исус ви призовава днес да умрете за себе си и да живеете за Него?

12. По какъв практичен начин бихте предизвикали хората около вас да се замислят в какво инвестират живота си?

Бележки за водещия:

[1] Часът Христос да се прослави символизира настъпването на Неговата смърт. С последната си реч Христос не описва настъпването на Божието царство над Рим, нито подканва тълпата да Го постави на трон като Месия. Той говори за необходимостта да умре. Той говори на „някои гърци“, вероятно езичници, доведени при Него от Андрей и Филип, заобиколени от тълпа.

[2] В началото на Своето служение преди да е направил каквото и да било, Исус получава потвърждение от Отец за Своята идентичност. Той е Негов Син и това не се базира на постижения, титли или дарби, а на взаимоотношение. В този пасаж думите на Бог са отправени отново от небето, но този път „заради тях“. В тази глава последното предизвикателство и посланието на Исус и Отец е едно и също – „Вярвайте в Мен!“. Това послание е толкова важно, колкото беше важно и първото послание от небето. Първото послание беше бащино утвърждаване, което блокира атаките на сатана в пустинята и в живота на Христос. Това последно послание от небето е за нас и отново служи, за да блокира сатана в живота ни и да ни доведе до спасение в Христос и вечен живот.

[3] Докато хората остават виновни за греха си, сатана все още държи човечеството. Когато Исус плаща смъртното наказание на кръст за тези грехове, хватката на сатана е отхвърлена и християни от „всички народи“ ще бъдат привлечени към Исус за спасение в и чрез Него.

[4] Тези два старозаветни цитата се отнасят до време, в което Бог се умори от постоянното непокорство и бунт на израилтяните и обяви чрез пророк Исая Своето решение да ги накаже, като ги отведе в плен. Тези стихове говорят за духовен съд над онези, които постоянно и упорито отричат Бог и Словото Му с живота си. Стихът от Исая 53:1 предшества описанието на страдащия Месия, в Когото те и сега не могат да повярват.

[5] Спрете за миг и се замислете за радикалността на този факт – те дотолкова обичаха похвалата на човеците, че въпреки че вярваха в Исус, бяха готови да Го убият със своето мълчаливо съгласие пред присъдата Му. Дотолкова обичаха похвалата на човеците, че бяха готови да убият Бог. Днес не можем отново буквално да убием Исус, но можем ли да се оприличим на тези хора с делата си?

[6] Посланието на Исус към хората е да повярват в Него и да осъзнаят, че отговорът им към Него е всъщност отговорът им към Бог. Днес човечеството все още стои пред това последно предизвикателство на Исус, което единствено може да ни доведе до вечен живот.

14. Общност на обич

Йоан 11:1-38

Въведение:

Всички ние можем да разберем и да се асоциираме с думите на Чарлз Шулц: „Обичам човечеството! Хората са тези, които не мога да понасям.“ Лесно е да обичаме човечеството като абстрактна фигура, но когато се стигне до показване на любов към специфични, дразнещи хора, които не можем да избегнем, процесът става много по-труден! В тази глава от Йоан виждаме как Исус обича хора, които не го заслужаваха – Юда щеше да Го предаде, Петър да се отрече от Него, а останалите да Го изоставят. Въпреки всички тези факти, Исус им показа пълния размах на Своята любов, която щеше да ги промени завинаги.

1. По какъв начин обществото днес гледа на обслужването или слугуването? (Ако знаехте, че ви остават 24 часа живот и имахте цялата власт на земята, какво бихте направили?)

Прочетете Йоан 13:1-17

2. Какво знаеше Исус? Каква е връзката между това, което знае и това, което прави?[1]

3. Какви думи бихте използвали, за да опишете това, което Исус прави? Защо го прави?[2]

4. Измиването на краката по този начин не е много популярно днес. Какви съвременни примери бихте дали за това, което Исус направи?[3]

5. Защо Петър реагира по този начин на миенето на краката? Как бихте реагирали вие?

6. Защо Исус трябваше да измие краката му?[4]

7. Какво иска Исус да знаят и вършат учениците Му? Защо?

Прочетете Йоан 13:18-38

8. Защо Исус разкрива на учениците, че един от тях ще Го предаде?

9. Веднага след като Юда излиза, Исус дава нова заповед на учениците Си да се обичат един друг. Как любовта може да е знак, че някой е последовател на Исус?

10. Какви практични стъпки можеш да предприемеш, за да станеш по-любящ или по-служещ към хората около себе си?

11. Кои са специфични хора в живота ти, към които Бог те подтиква да промениш отношението си?

Бележки за водещия:

[1] Точно защото знаеше, че има цялата власт и авторитет, и че е Бог – затова именно стана и послужи. Служението беше естествена реакция на Христовата истинска идентичност, защото самият характер и сърце на Бога са тези на слуга. Исус не просто им даваше пример и не им служеше само защото няма кой друг да го направи – Той просто беше Себе Си.

[2] Празникът на Пасхата напомня за жертвата, която израилтяните са правели за очистване от греховете си, но на този празник Пасхалното агне ще бъде Христос. От първите изречения Йоан ни разкрива авторитета и властта на Исус над небето и земята. Ръцете, които държат вселената, смирено измиват мръсните крака на 12 незаслужаващи го ученици! С всичко това Исус изиграва една притча пред тях. Исус знаеше, че действията учат по-добре от думите, така че, когато трябваше да научи гордите, спорещи ученици на истинско смирение, Той го показа. И Той го показа така, че да разкрие Своята мисия за човечеството. Той стана от вечерята (стана от трона в небесата), съблече мантията Си (свали небесната Си слава), взе кърпа и се препаса (взе ролята на слуга), наля вода в умивалника (изля кръвта Си на кръста) и седна пак (седна отдясно на Бога, след като ни очисти от греха). Исус също им послужи в онзи ден, защото Той обичаше тези, с които беше и служенето е едно от най-естествените и практични неща, с които да демонстрираш любовта си към другите.

[3] Хората в онова време са ходели навсякъде с отворени сандали по прашни пътища. Когато са влизали в дадена къща като гости, трябвало да мият краката си. Обикновено или сами измивали краката си, или домакините на дома са давали тази задача на най-нископоставения си слуга. Това е бил акт на крайно смирение и по тази причина често се е извършвал дискретно, преди още да се влезе в дома.

[4] Защото само когато Петър опита грижата на Бога и осъзна какво е Той да ти послужи, и само когато знаеше със сигурност, че Бог ще се погрижи за нуждите му, само тогава той самият избра по подходящ начин да вземе ролята на смирен слуга. Така ще бъде и с нас – само когато осъзнаем нашата идентичност като едни, които сам Бог е възлюбил и на които е послужил, само тогава ще изберем да препашем хавлия около кръста си и ще последваме примера, който Исус ни даде.

*Какво означава стих 10? – Когато един човек е спасен чрез Христос, той е вече „чист“ от греховете си, но не спира да съгрешава, макар и да е по-малко. Така че, както по пътищата мръсотията полепва по краката и постоянно се нуждаем от измиване, така и всеки ден се нуждаем да се покайваме и да идваме при кръста на Христос.

15. Утеха за учениците

Йоан 14:1-31

Въведение:

В края на предишната глава Исус казва на учениците си, че само още малко ще е с тях и после ще си тръгне и те няма да могат да Го последват. Три години и половина те следваха Исус навсякъде, а сега научават, че Той вече няма да е сред тях. Сърцата им се смутиха и Исус добре знаеше това, затова отдели специално време да ги увери в поредица истини, които са важни за всеки от нас днес.

1. Как се приготвяте, когато очаквате гости? Какво правите?

Прочетете Йоан 14:1-14

2. Какви обещания дава Исус на учениците в 1-11 стих? Защо е важно те да разберат връзката между обещанията и идентичността на Исус?

3. В стих 2 Исус обещава на учениците, че отива да им приготви място. Какво означава това и ако е истина, как този факт трябва да промени начина ни на живот?[1]

4. В стих 6 Исус нарича Себе Си „Пътят, Истината и Животът“ – какво означава това? Защо Исус избира точно тези 3 думи, за да се опише?[2]

5. Какво означава, че учениците на Исус ще вършат по-велики дела от Исус?[3]

6. Какво ни учи стих 13 за важността на молитвата?[4]

Прочетете Йоан 14:15-31

7. Какво разбираме от този пасаж за Святия Дух – с какви имена е описан, какво прави?[5]

8. Защо учениците и ние трябва да се радваме, че Исус отива при Отец? (стих 12 и 28)

9. Кое е най-повтаряното послание в тази глава (15,21,23,24 стих)? Какъв е резултатът, ако живеем според това послание?

10. Оценете се в интервал от 1-10 (1=най-ниско) по отношение на ентусиазма, с който пазите заповедите на Исус? Ако някой погледне живота ви, ще стигне ли до извода, че обичате Исус според това как спазвате заповедите Му?

11. Основавайки се на днешното изучаване, как бихте отговорили на някой, който вярва, че Исус е просто добър учител или само един от пътищата към Бог?

Бележки за водещия:

[1] Исус приготвя място за всички онези, които вярват в Него и Го следват с живота си. Това приготовление напомня приготвянето на дома от младоженеца за невястата. Посланието на Исус в своята основа е, че тук учениците не са у дома. Това не е мястото на комфорт, нито мястото, в което трябва да инвестират живота си. Исус насочва вниманието им към надеждата, която могат да имат в Него, към техния небесен дом, който ги очаква.

[2] Истината – Исус е въплъщение на най-великото откровение на Бог. Словото, което стана плът. Животът – Исус има живот в Себе Си и е възкресението и живота. Пътят – защото Исус е истината и животът, Той може да доведе хората до Бог. Исус отговаря на въпроса на Тома относно познаването на пътя към дома на Отец.

[3] Някои богослови смятат, че Исус говори за по-големи знамения, други твърдят, че Исус визира количеството на всичко, което всички Негови ученици ще извършат през вековете. Стихът завършва със „защото Аз отивам при Отца“, което говори за дела, които още по-ясно ще насочват хората към Христос след Неговата смърт и възкресение.

[4] За да разберем какво има предвид Исус, когато казва да се молим в Негово име, трябва да разберем какво е било значението на имената в онази култура. Името на даден човек не е било просто етикет, а основна част от неговата личност. Да действаш в нечие име е означавало да използваш авторитета на човека като основа за своите действия. Да се молим в името на Исус в такъв случай означава да познаем ума на Христос, така че с молитвите си да се доближим до Неговата воля, молейки се за неща, които ще прославят Бога. Това от своя страна изисква да имаме близки взаимоотношения с Него.

[5] Исус знае, че времето Му с учениците е почти на края си, но няма да ги остави сами. Исус им остави Святия Дух, за да им помага да живеят според Неговото Слово и призив. Същият Святи Дух е обещание и за нас днес, когато посветим живота си на Христос и изберем да пазим заповедите Му.

16. Пребъдване в Исус

Йоан 15:1-17

Въведение:

В Йоан 15 глава Исус знае, че времето Му вече изтича. Остават Му само още няколко кратки мига преди да бъде предаден и убит. Въпреки това Той отделя точно този момент, за да говори за промяна в нашите взаимоотношения с Него, защото вече не сме слуги, а приятели. В днешното изучаване ще разберем какво означава това.

1. Споделете за взаимоотношенията, които са важни за вас. Какво правите, за да ги подхранвате?

Прочетете Йоан 15:1-17

2. Какво казва Исус по темите за пребъдването, плода и любовта?

3. Има много причини и следствия в този пасаж. Какво научаваме от тях? Кое от тези изказвания е най-насърчително и кое най-предизвикателно за вас?

4. Какво означава да пребъдваш в Исус? По какъв начин аналогията с лозата и пръчките помага да се разбере това?[1]

5. Какви са резултатите от живот, който пребъдва в Исус? Какво означава да даваш плод?[2]

6. Какво означава, че Исус ги нарича вече Свои приятели? (стих 15)[3]

7. Опишете взаимоотношението, което Исус би искал да има с вас. Как това ви кара да се чувствате?

8. До каква степен сте в такова взаимоотношение в момента? По какви начини бихте искали да израствате в него?

9. Какво означава фактът, че Бог ни е избрал, а не ние Него? (стих 16) Как това може да ни помогне да пребъдваме в Него?

10. Какво означава за вас „да излезете в света“? По какъв начин Исус ви е изпратил „да излезете и принасяте плод“ там, където сте сега?

Бележки за водещия:

[1] Пребъдването е естествено и продължително състояние за клонките. Това е взаимоотношение за лозата и свързва живота и на двете, така че клонката получава всичко, от което се нуждае и ражда плод от лозата. В поканата на Исус не става въпрос за „правене“ на нещо. Това е покана за взаимоотношение и състояние на доверие и покорство. Исус ни кани да бъдем хора, които изграждат своя дом в Бога и почиват в Него.

*“Очиства я“ (стих 2) – очистването на пръчките на лозата включва откъсване на всички болни части и дори изрязване на привидно здрави части, така че пръчката да расте по-здрава. Процесът може да е болезнен за пръчката, но в основата си е добър за нея, защото земеделецът се грижи за нея. Ако земеделецът не я очиства, то пръчката или е перфектна, или по-вероятното - ще бъде изхвърлена, защото не дава плод.

[2] Също както плодът на лозата носи нейното ДНК, така и тези, които дават плод от истинската лоза в този свят, ще носят Божието ДНК. Даването на плод ще е естествен процес в резултат на любящото взаимоотношение с Бога.

[3] Исус иска те да знаят, да разбират това, което прави. Слугата само изпълнява това, което му каже господарят му, но приятелят има взаимоотношение, което е базирано на споделени преживявания и дела.

17. Божият Дух
Йоан 15:26-16:15

Въведение:

Промяната винаги е трудна. Малцина от нас обичат промените. В този пасаж учениците са изправени пред загубата на Исус, в това, което ще се окаже нощта на ареста Му, и Исус им казва, че ще бъде много трудно време, но също така, че това, че Той ги напуска, в крайна сметка е за тяхно добро.

1. Може ли да помислите за ситуация, при която промяна, за която сте се страхували, всъщност се е оказала добра?

Прочетете Йоан 15:26-16:15

2. В стихове 15:26 и 27 Исус споменава понятието свидетелство и как Утешителят и учениците трябва да свидетелстват. Какво означава да свидетелстваш или да бъдеш свидетел за нещо?

3. Какво означава за нас това, че Исус казва, че ТРЯБВА да свидетелстваме за Него?

4. Какво научаваме за „Утешителя“ от този пасаж? Какви думи се използват, за да Го опишат, и каква е Неговата роля?

5. Една от фундаменталните концепции на християнството е концепцията за Троицата - един Бог в три лица. Какво прави този пасаж, за да ни помогне да разберем за Троицата? Как бихте обяснили понятието за Троицата с ваши собствени думи? Прекарайте известно време по двойки или в малки групи, като опитате да обясните на практика тази концепция.[1]

6. Този пасаж обещава предателство и изоставяне, но казва, че това е добра новина за нас. Как така това е добра новина? Как трябва да реагираме, когато светът ни отхвърля? Защо някой би решил да следва Исус въпреки тези обстоятелства?

7. Какъв е практическият начин да свидетелствате на някого за Исус тази седмица?

Бележки за водещия:

[1] Ако има нехристияни в групата или студенти, които не са сигурни за тази идея, това би било подходящо време да бъдете подготвени да говорите за някои от илюстрациите на Троицата, например като трите отделни музикални ноти в един акорд, или трите листа на детелина, или друг подобен пример.

18. Молитвата на Исус

Йоан 17:1-26

Въведение:

Тази молитва е последното нещо, което Исус каза, преди да бъде арестуван. Фактът, че Исус прекарва последните Си моменти на свободен човек, за да се моли за учениците и другите вярващи, трябва да придаде на тези думи допълнителна значимост.

1. Ако знаехте, че имате само още няколко часа на земята, какво бихте казали / за какво бихте се молили?

Прочетете Йоан 17:1-26

2. Какво наблюдавахте? Какви повтарящи се думи или фрази има в пасажа?[1]

3. Една от думите, които най-често са използвани в този пасаж, е "Слава". Какво означава тази дума? Защо е толкова важно за Исус в тези последни моменти?

4. Какво ни показва този пасаж за Исус и Неговата роля на земята? Направете списък.

5. Какво казва пасажът за онези, които са били дадени на Исус? Направете списък.

6. Сравнете двата списъка. Какво е важно? Какво може да бъде окуражаващо за нас?[2]

7. В 17: 3 Исус определя вечния живот като познаване на Бог Отец и познаване на Исус. Това определение изненадва ли ви? Какво означава това за нашия живот днес?

8. Исус казва, че е осветен, и Той моли последователите Му също ще бъдат осветени. Какво означава да бъдеш осветен? В коя една част от живота ви трябва да живеете повече като Исус?[3]

9. В стихове 20-23 Исус се моли не само за настоящите си последователи, но и за тези, които още не са християни. Как можем да следваме примера Му и да бъдем по-верни в молитва за нашите все още невярващи приятели и семейства?[4]

10. Едно от нещата, за които се моли Исус, е Неговите последователи да бъдат единни. Защо е важно единството? Какви практически стъпки можем да предприемем, за да бъдем по-единни с другите вярващи?

Бележки за водещия:

[1] В този момент подчертайте, че искате само наблюдения - неща, които могат да бъдат забелязани за текста.

[2] Исус се моли за нас и Той ни е открил Бога. Всичко, което е посочено за вярващите в този пасаж, Исус е направил първо. Той дава пример на вярващите.

[3] Това е процесът да станем святи или да станем повече като Бога. Въпреки че освещението е нещо, което Бог прави за нас, всички ние можем да изберем да живеем по начин, който прилича повече на Исус.

[4] Не забравяйте да прескочите този въпрос, ако в групата има нехристияни.

19. Кого търсите?

Йоан 18:1-40

Въведение:

В този пасаж това, което Исус предсказва за своето бъдеще, става реалност. Един от приятелите Му Го е предал, а Исус е арестуван и предаден на еврейските власти, а по-късно и на римския прокурор Пилат.

1. Чувствали ли сте се някога притиснат или осмиван, докато говорите с някого за Исус и вашата вяра? Как реагирахте?

Прочетете Йоан 18:1-40

2. Започнете с дефинирането на различните сцени в тази глава. Кои са хората в центъра на събитията във всяка сцена?
3. Как действа Петър в различните ситуации? Какво научаваме за него от този пасаж? (опитайте да намерите не само негативни неща.)
4. Защо според вас религиозните лидери са били толкова нетърпеливи да осъдят Исус?
5. За какво е обвинен Исус?
6. Какво прави Исус в този пасаж? Забелязвате ли нещо интересно в това, което Той казва?
7. Как реагират хората на това, което казва Исус?
8. Защо мислите, че падат на земята, когато Исус каза "Аз съм"? (стих 5) Къде другаде в Библията се използват тези думи и от кого? (Изход 3:14, Йоан 6:20, ...)
9. Кой мислите, че има най-голяма власт в този пасаж и защо?
10. Какво можем да научим за мисията на Исус?
11. Какво можем да научим за следването на Исус? Какво означава да Го следвате?
12. Каква е практическата стъпка, която искате да вземете от този пасаж и приложите към собствения си живот?

Бележки за водещия:

"Каква е истината?" Пилат пита в стих 38, докато се обръща и оставя единствения Човек, който току-що е казал, че свидетелства за истината. Помислете за собствения си живот. Когато търсите истината и отговори на вашите въпроси, къде търсите?

При Първосвещеника на Исус са зададени много въпроси, но вместо да им отговаря, Той пита за свидетели на Неговите учения и действията си.
За да бъде осъден някой (особено за смъртните присъди), според закона на Израел е трябвало да има поне двама свидетели. (Второзаконие 17:6)

Пасхата и церемониалната нечистота. Пасхата е ежегодният религиозен празник, който празнува Божието спасение на народа на Израел от робството в Египет. За да участват в тържествата, те трябва да бъдат церемониално чисти. Докосването на някои животни или кръв или влизането в къща на неевреи биха ги направили церемониално нечисти.

Спомнете си глава 1, в която Йоан говори за Божия Агнец? Сега Исус ще умре в деня на подготовката за Пасха...

Пилат: Когато местните владетели не успявали да поддържат колониите в ред, Рим назначавал "прокуратори" или "управители". Пилат служи като римски прокуратор на Юдея. Той е регионален владетел на най-мощната империя в историята (до този момент). И все пак, както Пилат сам разбира, абсолютната власт не гарантира мир.

20. Свърши се!

Йоан 19:1-42

Въведение:

След като вечеря с учениците си, Исус ги отвежда в градината, за да се моли. Знаейки всичко, което ще Му се случи, Исус се моли за Божията воля да бъде извършена и Бог да опази учениците Му. Там в градината религиозните водачи идват с войници и оръжия, за да арестуват Исус и да Го доведат първо пред първосвещеника и после на Пилат, за да бъде разпнат Исус. Ситуацията е напрегната, но изненадващо най-спокойният човек във всичко това е Исус.

Прочетете Йоан 19:1-42

1. Кои са хората / групите, които участват в процеса на Исус?
2. Опишете чувствата на (управляващите) евреи към Исус.
3. За какво е обвинен Исус? Какво се е променило от обвинението пред първосвещеника до обвинението пред Пилат?
4. Какво подчертава Пилат за Исус в резултат на разпита му в стихове 4, 6 и 12?
5. Защо Пилат осъжда Исус на смърт, макар да го счита за невинен? (стих 7-8)
6. Какво мислите, че гледащите отстрани (включително майката на Исус и ученикът) чувстват?
7. По време на процеса Исус казва само едно изречение (стих 11). Какво има предвид с това, което казва?
8. Поставете се на мястото на учениците. Как бихте реагирали на новината за смъртта на Исус? Бихте ли продължили да вярвате в Него след това?
9. Какво би казал някой друг точно преди да умре на кръст? Какво е значението на думите на Исус: "Свърши се!"
10. Защо Исус трябваше да умре? (също погледнете в пасажа за отговори)
11. Какво ви очарова в Исус? Защо решихте да Го следвате?
12. Как можете да споделите това с приятелите си?

Бележки за водещия:

(стих 14-15) Пилат се подиграва на Исус, а евреите отричат, че чакат очаквания Месия.

Забележете контраста: не Исус, а Варава, не Бога, а императора; не истината, а властта.

Кръстът е инструмент на смъртта и срама. За евреите разпъването е присъда, дадена от Бога: "Проклет всеки, който виси на дърво..." (Галатяни 3:13, Второзаконие 21:22-23) Дори римляните, които обичат бруталността на Колизеума, презират насилието на кръста.

Пасхата е ежегодният религиозен празник, който празнува Божието спасение на народа на Израел от робството в Египет.

Войниците счупват костите на разпънатите мъже, за да ускорят смъртта им, за да могат телата да бъдат свалени преди идния свят ден. Исус вече е умрял, така че костите му остават непокътнати. Това изпълнява старозаветните пророчества, че костите на Месията няма да бъдат счупени и че ребрата му ще бъдат прободени с копие (вижте Изход 12:46, Захария 12:10)

Никодим донася смес от смирна и алое. Това е около 34 килограма! Такова количество обикновено се е използвало само за погребението на цар.

21. Възкресението на Исус

Йоан 20:1-31

Въведение:

Възкресението на Исус е най-значимото събитие през цялата история. Защото, ако Исус възкръсна от мъртвите, както Библията твърди отново и отново, тогава Той е Господ на живота и основата за нашата вяра. Всичко, което е казал и учил, трябва да се вярва и в крайна сметка Той заслужава пълната ни вяра, поклонение и вярност. Но ако Той не е възкръснал от мъртвите, тогава Павел ни казва: "вашата вяра е безсмислена; вие сте все още в греховете си" (I Коринтяни 15:17). Поради тази причина е важно всеки от нас да знае какво вярваме за възкресението и ефекта, който има върху нашия живот днес.

1. Кои са някои от аргументите, които сте чули от хората, които не вярват във възкресението на Исус?

Прочетете Йоан 20:1-31

2. Представете си, че сте един от очевидците на събитията в тези стихове (Мария Магдалена, Петър, Йоан, Тома, един от другите ученици). Опишете събитията, които се случват в този пасаж от гледна точка на това лице.

3. Какво е важно за празната гробница, открита от Мария, и сгънатите плащаници, които учениците видяха? Какво в тази ситуация би накарала даден ученик да повярва?[1]

4. Мария остава близо до гроба. Защо мислите, че тя не разпознава Исус веднага, когато Той ѝ се явява?

5. Какво е важно за инструкциите на Исус към Мария? По какъв начин възкръсването на Исус променя живота ѝ?[2]

6. По какъв начин преживяването на учениците е свързано с пророческите изявления на Исус в Йоан 16:16-22?

7. Какво е важно за Неговите указания към учениците и за духването на Святия Дух върху тях (ст. 22)? Как възкресението на Исус промени живота им?[3]

8. Какво наблюдавате за начините, по които Исус взаимодейства с Тома и неговите съмнения? Защо Тома повярва, че Исус е Господ и Бог?

9. По какъв начин взаимодействието на Исус с Тома може да ни научи как да се държим с хора, които имат съмнения относно Христос?

10. Какви доказателства дава този пасаж за реалността на възкресението на Исус, така че да вярвате, макар и да не сте Го виждали лично? Как този пасаж адресира някои от възраженията, които сте чули? Как може да отговорите на някой, който ви пита защо вярвате, че Исус е възкръснал от мъртвите?[4]

11. Какъв непосредствен и дългосрочен резултат има възкресението върху живота на онези, които срещат живия Исус? Как би трябвало възкресението на Исус да повлияе на живота ви?

12. Вие, като Мария и учениците, сте призовани да отидете и да бъдете свидетели на Исус и възкресението Му, упълномощени от Неговия Дух. Кои са хората, които Бог е поставил във вашия живот, с които можете да споделите вашата вяра? Какво можете да направите тази седмица, за да бъдете свидетели за Исус?

Бележки за водещия:

[1] Ясно е, че ако просто осквернители на гробове са влизали, както първо си помислила Мария, тогава ленените плащаници е нямало да бъдат там. Фактът, че те са били на мястото си (а не разхвърляни) и че кърпата за главата му е била свита на отделно място, вероятно показва, че Исус е възкръснал направо вън от погребалните плащаници.

[2] Мария не може просто да остане на мястото, където е с Исус - да се хваща за Него. По-скоро тя получава мисия да отиде и да сподели посланието за възкресението с другите. Мария е първият свидетел на възкресението. Изненадващо и чудно е, че тази чест е била дадена на жена (нещо, което не би се случило, ако тази история беше измислена от учениците).

[3] Възкресеното присъствие на Исус донася мир в нашия живот и цел на мисията в света. Ние трябва да продължим работата на Исус в света, като споделяме Неговото послание за прошка с другите (което се намира само в общността на Христовите последователи, Църквата). Ние не само трябва да изпълняваме своята работа, но и да го правим по начина, по който Той го е вършил, тъй като Сам е бил изпратен от Бога. Диханието на Святия Дух носи образа на първото сътворение на човечеството, когато Бог вдъхна живот на първия човек. Тук е второто раждане на човечеството чрез Святия Дух.

[4] Някои от най-често срещаните възражения, които бихте искали да обсъдите, са: учениците просто са измислили историята, Исус не е умрял наистина, а само е бил ранен; тялото е било откраднато; учениците са отишли в грешната гробница, просто са имали видение за възкресен Исус, но това е само духовно преживяване, а не историческа действителност. Може да искате да намерите повече информация за доказателствата за възкресението на следния адрес. (https://www.bhss-org.com/trsi или Приложение 6 на „Благовестие на практика“).

22. Призив към учениците

Йоан 21:1-25

Въведение:

Това е последната глава на Евангелието на Йоан. В предишната глава Йоан описва великата и славна новина, че Исус е възкръснал от мъртвите. Но в историята за разпъването на Исус видяхме как Петър се отрича от Исус три пъти. В този пасаж виждаме тази връзка възстановена.

1. Прочетете отново Йоан 18:15-18, 25-27. Как трябва да се е чувствал Петър? Какви въпроси или съмнения може би е преживял? Опишете време, когато сте се чувствали като Петър във взаимоотношенията си с Бога или друго лице?

Прочетете Йоан 21:1-25

2. Защо според вас Петър се връща към риболова? Защо това е важно?[1]
3. Как най-вероятно се е чувствал Петър след тази неуспешна нощ на риболов?
4. Исус вече има риба (стих 9) и не се нуждае от нищо. И все пак Той призовава Петър да хвърли отново мрежата си, за да лови риба. Опишете със собствени думи улова. Какво разкрива Исус на Петър в този момент?
5. В глава 20 Исус е показан като възкръсналия Господ и Бог! Какво разкрива взаимодействието на Исус с учениците в стихове 4 - 14 за личността и характера на Исус?
6. Защо мислите, че Исус пита Петър три пъти дали Го обича? Какво разкрива това за Него?
7. Какво ще означава на практика за Петър да "храни" и "да се грижи за" овцете? Как всичко, което се случва в този пасаж ни насочва към това, което Петър може да прави, за да изпълни тази заръка?

8. Каква връзка прави Исус между любовта към Него и служението към другите? Защо това е важно за Петър и за нас?

9. Защо мислите, че Исус избра този момент, за да каже на Петър от каква смърт Петър ще умре?

10. Петър отговаря, като пита за бъдещето на Йоан. Какво разкрива отговорът на Исус за това, кое е важно?

11. Какво разкрива този пасаж за Исус? Каква е добрата новина от пасажа?[2]

12. Какво ни разкрива това за миналите ни провали и ученичество? Как можем да изправим отношенията си с Бога?

13. В отговор на нашата любов към Исус ние все още сме призовани да храним Исусовите овце. Какъв е практическият начин, по който можете да се грижите за хората около вас?

Бележки за водещия:

[1] Петър беше показал, че се е провалил в следването на Исус. Всичките му думи и обещания се оказаха празни. Той се връща към риболова, където е експерт. Особено разочарование обаче е, че дори и в тази област от живота си той се оказва недостатъчен.

[2] Бог е готов и желае да ни прости и да ни възстанови. Той поема инициативата в това. Подобно на Петър, трябва да дойдем (да се втурнем) към Исус и да не стоим надалеч.

Заключение: "Аз Съм" и 7-те знамения

Въведение:

Ние идваме към края на нашето изучаване на евангелието на Йоан. В това заключително изучаване ще си спомним и обобщим това, което научихме заедно.

1. Като си мислите за евангелието на Йоан, има ли някакви конкретни пасажи или библейски изучавания, които са особено значими или важни за вас?

Книгата на Йоан има няколко теми, които минават през нея. Една от тези важни теми са 7-те "АЗ СЪМ" изявления на Исус. Нека да ги прочетем набързо и да си спомним какво научаваме за Исус от тях.

- Йоан 6:35
- Йоан 8:12
- Йоан 10:9
- Йоан 10:11
- Йоан 11:25
- Йоан 14:6
- Йоан 15:1

2. За всеки от тези стихове обсъдете това, което те специално разкриват за личността и същността на Исус? Каква е добрата новина, която разкрива всяко от тези изявления?
3. Гледайки на тях като на едно цяло, какво научаваме за Исус?

В книгата на Йоан също се споменават 7 знамения или чудеса. Прегледайте ги и споделете какво разкриват те за Исус.

- Превръщането на водата във вино (2:1-12)
- Изцелението на сина на царския чиновник (4:43-54)
- Изцелението при къпалнята (5:1-15)
- Нахранването на 5,000-те (6:1-15)
- Ходенето по водата (6:16-24)
- Изцелението на слепеца (9:1-12)
- Възкресението на Лазар (11:17-44)

4. Какво посочва всяко едно от тези знамения за личността на Исус? Какво разкриват те за Неговото царство?

5. Гледайки на тях като на едно цяло, какво научаваме за Исус?

Прочетете Йоан 20:30-31

6. Какви са важните неща, които научавате за Исус в книгата на Йоан? Каква е добрата новина в тази книга?

7. Какво означава на практика да вярваме, че Той е Божият Син? Как това изучаване ще повлияе на начина, по който живеете и следвате Исус? Какво трябва да запомните?

8. Благата вест на Йоан трябва да бъде споделена с другите, за да могат да вярват в Исус и да имат живот. Кои са хората, с които бихте могли да споделите това послание? Бихте ли искали да изучавате „Йоан“ с тях, за да могат и те да повярват?[1]

Бележки за водещия:

Обща бележка: може да не искате да четете всичките седем знамения и чудеса, тъй като това ще отнеме много време. Предлагаме ви да възложите на групи хора да обобщят всяко едно чудо и какво то ни разкрива за Исус.

[1] Прекарайте време да споделите с групата за проекта "Открий" и как могат да го използват с приятелите си. Намерете повече информация на адрес: www.bhss-org.com/otkrij